

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (втори състав)

12 юли 2011 година*

По дело T-132/07

Fuji Electric Co. Ltd, по-рано Fuji Electric Holdings Co. Ltd, правопреемник на Fuji Electric Systems Co. Ltd, установено в Кавасаки (Япония), за което се явяват г-н P. Chappatte и г-н P. Walter, solicitors,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, представявана първоначално от г-н F. Argbault, впоследствие от г-н X. Lewis, г-н J. Bourke и г-н F. Ronkes Agerbeek и накрая от г-н N. Khan и г-н Ronkes Agerbeek, в качеството на представители, подпомагани от г-н J. Holmes, barrister,

ответник,

с предмет искане за частична отмяна на Решение С (2006) 6762 окончателен на Комисията от 24 януари 2007 година относно производство по член 81 от Договора за ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/F/38.899 — Комутиционни апарати с газова изолация) и искане за намаляване на наложената на Fuji Electric Holdings и на Fuji Electric Systems на глоба,

* Език на производството: английски.

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав),

състоящ се от: г-жа I. Pelikánová (докладчик), председател, г-жа K. Jürimäe и г-н S. Soldevila Fragoso, съдии,

секретар: г-жа K. Andová, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 9 февруари 2010 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

- ¹ Предхождащите спора обстоятелства, както личат главно от констатациите на Комисията в Решение С (2006) 6762 окончателен на Комисията от 24 януари 2007 година относно производство по член 81 от Договора за ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело СОМР/Е/38.899 — Комутационни апарати с газова изолация) (наричано по-нататък „обжалваното решение“), са следните.

1. Разглежданият продукт

2. Комутационните апарати с газова изолация (наричани по-нататък „КАГИ“) се използват, за да контролират потока на енергия в електрическите мрежи. Те представляват тежко електрическо оборудване, което се използва като основен компонент в електрически подстанции „до ключ“.
3. Подстанциите са помощни електрически централи, които конвертират електрическия ток. Освен от трансформатор подстанциите се състоят от системи за контрол, релета, батерии, уреди за зареждане и комутационен апарат. Функцията на комутационния апарат е да предпазва трансформатора от претоварване и/или да изолира веригата и неизправния трансформатор.
4. Комутационните апарати могат да бъдат с газова изолация, с въздушна изолация или с хибридна изолация, когато съчетават предните два вида изолации. КАГИ се продават по цял свят като неразделна част от електрически подстанции „до ключ“ или като отделни части, които трябва да бъдат включени в тези подстанции. Те представляват между 30 % и 60 % от общата цена на подстанциите.
5. Обжалваното решение се отнася до проектите за КАГИ с напрежение над или равно на 72,5 kV (наричани по-нататък „проекти за КАГИ“), което включва КАГИ като самостоятелни продукти, включително всички свързани с тях услуги (транспортиране, инсталиране, изпробване, изолиране и т.н.) и включващите КАГИ електрически подстанции „до ключ“, които следователно се състоят от КАГИ и от други части на подстанцията като трансформаторите и всички свързани с тях услуги (транспортиране, свързване, инсталиране, изолиране и т.н.).

2. Разглежданите предприятия

- 6 Fuji Electric Holdings Co. Ltd (наричано по-нататък „FЕН“) е холдингово дружество от групата Fuji, което управлява четири действащи дъщерни дружества, сред които по-специално Fuji Electric Systems Co. Ltd (наричано по-нататък „FES“). Групата Fuji произвежда и пуска в продажба широка гама продукти, включително проекти за КАГИ. Дейността в областта на КАГИ на групата Fuji се ръководи по-специално от FЕН и FES.

- 7 На 1 октомври 2002 г. групата Fuji прехвърля дейността си в областта на КАГИ на Japan AE Power Systems Corp. (наричано по-нататък „JAEPS“) — съвместно дружество, в което тя притежава 30% от дружествения капитал, а Hitachi Ltd и Meidensha Corp. притежават останалата част от капитала, съответно 50% и 20%.

3. Административно производство

- 8 На 3 март 2004 г. дружество ABB Ltd уведомява Комисията за наличието на антиконкурентни практики в сектора на проекти за КАГИ и прави устно искане за освобождаване от глоби в съответствие с Известието на Комисията от 19 февруари 2002 година относно освобождаване от глоби или намаляване на техния размер в случаите на картел (ОВ С 45, 2002 г., стр. 3, наричано по-нататък „Известие относно сътрудничеството“).

- 9 Практиките, за които уведомява ABB, се състоят в съгласуване на световно равнище на продажбата на проекти за КАГИ, което включва разпределянето на пазари, разпределянето на квоти и запазването на съответните пазарни дялове, възлагането на проекти за КАГИ на определени за тази цел производители и манипулиране на процедурите за възлагане на обществени поръчки (фиктивни

оферти), за да бъдат сключени договорите с тези производители, определянето на цени чрез комплексни споразумения относно невъзложените проекти за КАГИ, развалянето на лицензионни договори с дружества, които не са членове на картела, и обmena на чувствителна информация относно пазара.

- 10 На 7 май 2004 г. АВВ допълва устното си искане за освобождаване от глоби с устно становище и писмени доказателства. На 25 април 2004 г. Комисията условно освобождава АВВ от глоба.
- 11 Въз основа на изявленията на АВВ Комисията започва разследване и на 11 и 12 май 2004 г. извършва проверки в помещенията на няколко дружества, които осъществяват дейност в сектора на КАГИ.
- 12 Между 14 и 25 май 2004 г. групата Areva оказва съдействие на Комисията и на основание на Известието относно сътрудничеството ѝ предоставя различни писмени доказателства, както и информация.
- 13 На 30 юли 2004 г. групата, чието дружество майка е VA Technologie AG (наричана по-нататък „групата VA Tech“), оказва съдействие на Комисията и на основание на Известието относно сътрудничеството ѝ предоставя различни писмени доказателства, както и информация.
- 14 След 9 септември 2004 г. представителите на групата Hitachi или JAEPS също оказват съдействие на Комисията и на основание на Известието относно сътрудничеството ѝ предоставят различни писмени доказателства, както и информация.

- 15 На 4 октомври 2004 г. FEN и FES отговарят на искане за предоставяне на информация, отправено от Комисията на основание член 18 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 [ЕО] и 82 [ЕО] (ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167) (по-нататък „отговорът от 4 октомври 2004 г. на искането за предоставяне на информация“). Същия ден и АВВ отговаря на искане за предоставяне на информация на Комисията.

- 16 На 4 ноември 2004 г. Mitsubishi Electric System Corp. (наричано по-нататък „Melco“) подава до Комисията искане на основание на Известието относно сътрудничеството във връзка с „отчета ѝ за участието му в определени споразумения относно пазара на [проектите за] КАГИ“.

- 17 На 5 ноември 2004 г. групата Areva отговаря на искане за предоставяне на информация на Комисията.

- 18 На 20 април 2006 г. Комисията изготвя изложение на възраженията, чиито адресати освен FEN и FES са и АВВ, акционерно дружество Alstom, акционерно дружество Areva, Areva T & D AG, Areva T & D Holding SA и Areva T & D SA (наричани по-нататък общо „дружествата от групата Areva“), Hitachi и Hitachi Europe Ltd (наричани по-нататък общо „дружествата от групата Hitachi“), JAEPS, Melco, Nuova Magrini Galileo SpA, Schneider Electric SA (наричано по-нататък „Schneider“), Siemens AG, Toshiba Corp., както и пет дружества от групата VA Tech, сред които VA Technologie.

- 19 На 30 юни 2006 г. FEN и FES изпращат на Комисията в определения срок своите становища в отговор на изложението на възраженията. Като приложение към отговора си на изложението на възраженията те предоставят редица изявления или документи, като иска те да бъдат третирани поверително. Освен това

в определения срок АВВ, Alstom, дружествата от групата Areva, дружествата от групата Hitachi или JAEPS, Melco, Schneider, Siemens AG Österreich, Siemens и Toshiba отговарят писмено на изложението на възраженията.

- 20 С писмо от 12 юли 2006 г. FEN и FES оказват съдействие на Комисията и на основание на Известието относно сътрудничеството ѝ предоставят различни писмени доказателства, както и информация.
- 21 На 14 юли 2006 г. АВВ изпраща на Комисията „допълнение към отговора на изложението на възраженията“.
- 22 На 18 и 19 юли 2006 г. Комисията изслушва дружествата, до които е отправено изложението на възраженията.
- 23 На 25 август 2006 г. Комисията предоставя на страните в производството, за да могат същите да вземат становища, достъп до извлечения от неуповителния вариант на отговора на FEN и FES на изложението на възраженията, до искането на FEN и FES, направено на 12 юли 2006 г. на основание на Известието относно сътрудничеството, до допълнението към отговора на АВВ на изложението на възраженията и до някои допълнителни документи.
- 24 На 11 септември 2006 г. FEN и FES представят съображенията си по допълнението към отговора на АВВ на изложението на възражения.
- 25 С писмо от 29 септември 2006 г. FEN и FES предоставят на Комисията нови свидетелски показания на един от техните бивши служители г-н М. Н.

- 26 С писмо от 10 ноември 2006 г. FEN и FES изпращат на Комисията становищата си по повод на коментарите, които дружествата от групата Hitachi или JAEPS са ѝ представили с писмо от 29 септември 2006 г., по повод на управлението в JAEPS.
- 27 С писмо от 14 ноември 2006 г. Комисията приканва FEN и FES за допълнителни коментари по повод на някои доказателства, които те смятат за релевантни за целите на окончателното решение. FEN и FES отговаря с писмо от 21 ноември 2006 г.

4. Обжалваното решение

- 28 На 24 януари 2007 г. Комисията приема обжалваното решение, резюме от което е публикувано в Официален вестник от 10 януари 2008 г. (ОВ С5, стр. 7). На 9 февруари 2007 г. това решение е връчено на FEN и FES.
- 29 Освен FEN и FES адресати на обжалваното решение са още ABB, Alstom, дружествата от групата Areva, дружествата от групата Hitachi, JAEPS, Melco, Nuova Magrini Galileo, Schneider, Siemens, Siemens AG Österreich, Siemens Transmission & Distribution Ltd (наричано по-нататък „Reyrolle“), Siemens Transmission & Distribution SA, Toshiba и VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG.
- 30 В съображения 113—123 от обжалваното решение Комисията посочва, че отделните предприятия, които са участвали в картела, са съгласували в съответствие

с договорените правила възлагането на проектите за КАГИ на световно равнище, с изключение на някои пазари, по-конкретно с цел да запазят квотите, които до голяма степен съответстват на техните традиционни пазарни дялове. Тя уточнява, че възлагането на проекти за КАГИ е било осъществявано въз основа на обща „японска“ квота и обща „европейска“ квота, които впоследствие е следвало да бъдат разпределени помежду им съответно от японските и европейските производители. В споразумение, подписано на 15 април 1988 г. във Виена (наричано по-нататък „Споразумение GQ“), са установени правила, които позволяват възлагането на проектите за КАГИ било на японските производители, било на европейските производители, и включването на тяхната стойност в съответната квота. Освен това в съображения 124—132 от обжалваното решение Комисията уточнява, че отделните предприятия, които участват в картела, са сключили устно споразумение (наричано по-нататък „общо споразумение“), по силата на което проектите за КАГИ в Япония, от една страна, и в европейските държави — членки на картела, от друга страна, наричани общо „държави по произход на производителя“ на проектите за КАГИ, са били запазени съответно за японските и за европейските членове на картела. Проектите за КАГИ в „държавите по произход на производителя“ не са били предмет на обмен на информация между двете групи и не са били включени в съответните квоти.

31 Споразумението GQ съдържа и правилата за обмен на необходимата за функционирането на картела информация между двете групи производители, който обмен е осигурен по-конкретно от секретарите на посочените групи, за менипулиране на съответните процедури за възлагане на обществени поръчки и за определяне на цените на проектите за КАГИ, които не са могли да бъдат възложени. Съгласно текста на приложение 2 към Споразумението GQ това споразумение се прилага за целия свят, с изключение на Съединените американски щати, Канада, Япония и 17 страни от Западна Европа. Освен това по силата на общото споразумение проектите за КАГИ в европейските държави, различни от „държавите по произход на производителя“, също са били запазени за европейската група, тъй като японските производители са поели задължение да не подават оферти във връзка с проектите за КАГИ в Европа.

32 Според Комисията разпределянето на проектите за КАГИ между европейските производители е било уредено и със споразумение, подписано на 15 април 1998 г. във Виена и озаглавено „E-Group Operation Agreement for GQ-Agreement“ (наричано по-нататък „Споразумението EQ“). Тя посочва, че проектите за КАГИ

в Европа са били възлагани по същите правила и процедури като предвидените във връзка с възлагането на проектите за КАГИ в други страни. По-конкретно проектите за КАГИ в Европа също е трябвало да бъдат съобщени, описани, възложени, договорени или да им бъдат определени минимални цени.

- 33 В съображение 142 от обжалваното решение Комисията констатира, че за целите на организирането и функционирането на картела в Споразумението GQ и в Споразумението EQ отделните негови членове са били идентифицирани чрез код, съставен от цифри за европейските членове и от букви за японските членове. От юли 2002 г. нататък първоначалните кодове били заменени с цифри.
- 34 В член 1, буква ж) от обжалваното решение Комисията констатира, че FEN е нарушило член 81 ЕО и член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство (наричано по-нататък „Споразумението за ЕИП“), като е участвало в периода от 15 април 1988 г. до 11 май 2004 г. в съвкупност от споразумения и съгласувани практики в сектора на проектите за КАГИ в ЕИП, а в член 1, буква з) от обжалваното решение, че FES е участвало в нарушението за същия период. Освен това в член 1, буква к) от обжалваното решение Комисията констатира, че JAEPS е участвало в същото нарушение за периода от 1 октомври 2002 г. до 11 май 2004 г.
- 35 За констатираните в член 1 от обжалваното решение нарушения с член 2, буква г) от обжалваното решение на FEN и FES е наложена глоба в размер на 2 400 000 EUR, която да заплатят солидарно, а с член 2, буква е) от обжалваното решение — глоба в размер на 1 350 000 EUR, която да заплатят солидарно с JAEPS и Hitachi.

Производство и искания на страните

- 36 На 19 април 2007 г. FEN и FES подават настоящата жалба в секретариата на Общия съд. В нея те посочват по-специално, че жалбата, приложенията към нея и внесените в секретариата документи съдържат поверителна информация и искат те да останат поверителни за всяко трето лице.
- 37 Въз основа на доклад на съдията докладчик Общият съд (втори състав) решава да открие устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от Процедурния правилник на Общия съд, отправя до страните няколко писмени въпроси и искане за предоставяне на документи. Страните отговарят в определените срокове.
- 38 С писмо, регистрирано в секретариата на Общия съд на 26 януари 2010 г., FEN и FES представят становищата си по доклада от съдебното заседание, за който са известени на 11 януари 2010 г., относно момента, в който са прехвърлили дейността си в областта на КАГИ на JAEPS, и момента, в който са придобили участие в JAEPS.
- 39 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание от 9 февруари 2010 г. FEN и FES уточняват по-специално, че посредством становищата си относно доклада от съдебното заседание те нямат намерение да сезират Общия съд с инцидентен иск за правно основание, изведено от фактически грешки, които опорочават обжалваното решение, доколкото FES в качеството му на дружество майка на JAEPS е отговорно за участието на дейността в областта на КАГИ на последното дружество в нарушението за периода от 1 октомври 2002 г. до 30 септември 2003 г. В съдебното заседание Общият съд приема ново процесуално-организационно действие, като приканва FEN и FES да уточнят предмета на формулираното в

жалбата искане за поверителност (вж. точка 36 по-долу). Посочените становища на FEH и FES и процесуално-организационното действие са включени в протокола от съдебното заседание. С писмо от 23 февруари 2010 г. FEH и FES уточняват предмета на искането си за поверителност в определения срок.

- 40 Устната фаза на производството приключва на 3 март 2010 г.
- 41 С определение от 25 ноември 2010 г. Общият съд възобновява устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от Процедурния правилник на Общия съд, отправя до страните нови писмени въпроси. Последните са поканени по-специално да посочат последиците, които търпят по настоящото дело от точки 87—92 от Решение на Съда от 1 юли 2010 г. по дело Knauf Gips/Комисия (С-407/08 Р, Сборник, стр. I-6375). Страните отговарят на въпросите на Общия съд в определените срокове.
- 42 Устната фаза на производството приключва на 10 януари 2011 г.
- 43 С писмо от 22 юни 2011 г. представителят на FEH и FES уведомява Общия съд, прилагайки съответните документи, че считано от 1 април 2011 г. FES е престанало да съществува в резултат на поглъщането му от FEH, което от своя страна също е променило фирменото си наименование на Fuji Electric Co. Ltd (наричано по-нататък „жалбоподателят“). С решение на председателя на втори състав на Общия съд от 29 юни 2011 г. това писмо е прибавено към преписката, за което Комисията е уведомена.

44 Жалбоподателят, по-рано FEN, който е правоприменник на FES, моли Общия съд:

- да отмени член 1, буква ж) от обжалваното решение в частта, в която се посочва, че нарушението, за което е отговорно FEN, продължава след септември 2000 г.,
- да отмени член 1, буква з) от обжалваното решение,
- да отмени член 2, буква г) от обжалваното решение в частта, в която се приема, че FES е солидарно отговорно за плащането на наложената глоба,
- да отмени член 2, буква е) от обжалваното решение в частта, в която се приема, че FEN и FES са солидарно отговорни за плащането на наложената глоба,
- да намали размера на наложената на FEN и на FES глоба,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

45 Комисията моли Общия съд:

- да отхвърли жалбата като неоснователна,
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

- 46 Въпреки че FEH и FES подават заедно настоящата жалба, интересът им, в рамките на същата, не е идентичен и съвпада само частично, което личи от точките от жалбата, които обобщават предмета на настоящия спор. От април 2011 г. обаче интересите на FEH и FES се обединяват в лицето на жалбоподателя.
- 47 В настоящото дело жалбоподателят иска по същество отмяната на член 1, буква ж) от обжалваното решение, доколкото Комисията държи FEH лично отговорно за нарушението за периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г., и на член 2, буква г) от обжалваното решение, доколкото поради тази причина Комисията осъжда FEH да заплати глоба в размер на 2 400 000 EUR солидарно с FES. В подкрепа на исканията си той посочва три първи правни основания, изведени съответно от явни грешки в преценката, както и от нарушение на правото на справедлив процес и на презумпцията за невинност, от нарушение на правилата в областта на разпределяне на тежестта на доказване и от нарушение на принципа на равно третиране.
- 48 От друга страна, жалбоподателят иска отмяната на член 1, буква з) от обжалваното решение, доколкото Комисията държи FES за лично отговорно за нарушението за периода от 15 април 1988 г. до 11 май 2004 г., и на член 2, букви г) и е) от обжалваното решение, доколкото поради тази причина Комисията осъжда FES да заплати глоба в размер на 2 400 000 EUR солидарно с FEH, както и да заплати глоба в размер на 1 350 000 EUR солидарно с FEH, JAEPS и Hitachi. В подкрепа на исканията си жалбоподателят изтъква явна грешка в преценката в рамките на четвъртото правно основание.

- 49 Заедно с това жалбоподателят иска отмяната на член 2, буква е) от обжалваното решение, доколкото Комисията се основава на констатацията, че FEN и FES могат да бъдат лично отговорни за участието на JAEPS в нарушението за периода от 1 октомври 2002 г. до 11 май 2004 г. и доколкото поради тази причина Комисията им налага глоба в размер на 1 350 000 EUR, която да заплатят солидарно с JAEPS и Hitachi. В подкрепа на исканията си жалбоподателят изтъква явни грешки в преценката в рамките на четвъртото и петото правно основание.
- 50 Накрая жалбоподателят иска намаляване на размера на глобите, които са наложени на FEN и FES в член 2, букви г) и е) от обжалваното решение. В подкрепа на исканията си жалбоподателят разгръща доводите си в рамките на шестото правно основание.

1. По исканията за частична отмяна на обжалваното решение

- 51 В подкрепа на исканията си за частична отмяна на обжалваното решение жалбоподателят посочва пет правни основания.
- 52 В рамките на първите три правни основания жалбоподателят изтъква по същество, че член 1, буква ж) и член 2, буква г) от обжалваното решение трябва да бъдат отменени, доколкото Комисията е констатирала или се е основала на констатацията, че FES е нарушило член 81 ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП за периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г. — дата, на която групата Fuji е прехвърлила дейността си в областта на КАГИ на JAEPS. Първото правно основание е изведено от допуснати явни грешки в преценката от Комисията и от нарушение на правото на справедлив процес, презумпцията за невинност и принципа *in dubio pro geo*, тъй като в обжалваното решение Комисията е приела, че FEN е продължило да участва в произтичащия от Споразумението GQ

картел и след срещата на японските членове, проведена „през или около“ септември 2000 г. Второто правно основание е изведено от нарушение на правилата в областта на разпределяне на тежестта на доказване от Комисията. Третото правно основание е изведено от нарушение на принципа на равно третиране от Комисията.

- 53 В рамките на четвъртото правно основание жалбоподателят твърди, че член 1, буква з) и член 2, букви г) и е) от обжалваното решение, в които Комисията приема, че FES е солидарно отговорно за плащането на наложените глоби, трябва да бъдат отменени, тъй като почиват на явно погрешна преценка на фактите в настоящия случай, според която FES можело да се смята за лично отговорно за нарушението за периода от 15 април 1988 г. до 11 май 2004 г.
- 54 В рамките на петото правно основание жалбоподателят поддържа, че член 2, буква е) от обжалваното решение трябва да бъде отменен, доколкото почива на явно погрешна преценка на конкретните факти, според която FEH и FES в качеството им на дружества майки на JAEPS могат да бъдат лично и солидарно отговорни заедно с Hitachi и JAEPS за нарушението за периода от 1 октомври 2002 г. до 11 май 2004 г.

Предварителни бележки относно предприятията, засегнати от установеното в член 1, букви ж) и з) от обжалваното решение нарушение и относно възникналата във връзка с това отговорност на FEH и FES

- 55 Преди да се разгледат първите пет правни основания на жалбоподателя, следва да се уточни кои са предприятията, за чието участие в нарушението са отговорни FEH и FES съгласно член 1, букви ж) и з) от обжалваното решение.

56 В това отношение следва да се припомни, че конкурентното право се отнася до „предприятията“ и че в този смисъл понятието за предприятие трябва да се разбира като обозначаващо икономическа единица от гледна точка на целта на съответното нарушение (вж. в този смисъл Решение на Съда от 12 юли 1984 г. по дело Hydrotherm Gerätebau, 170/83, Recueil, стр. 2999, точка 11, Решение на Общия съд от 29 юни 2000 г. по дело DSG/Комисия, T-234/95, Recueil, стр. II-2603, точка 124 и Решение на Общия съд от 15 септември 2005 г. по дело DaimlerChrysler/Комисия, T-325/01, Recueil, стр. II-3319, точка 85). Съдържащата се в член 81 параграф 1 ЕО забрана предприятията да сключват споразумения или да участват в съгласувани практики, които могат да засегнат търговията между държавите членки и които имат за своя цел или резултат предотвратяването, ограничаването или нарушаването на конкуренцията в рамките на вътрешния пазар, е адресирана до стопански субекти, всеки от които представлява единна организация на персонални, имуществени и неимуществени елементи, която трайно преследва определена икономическа цел, като тази организация може да допринесе за извършването на посочено в тази разпоредба нарушение (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 17 декември 1991 г. по дело Enichem Anic/Комисия, T-6/89, Recueil, стр. II-1623, точка 235 и Решение на Общия съд от 10 март 1992 г. по дело Shell/Комисия, T-11/89, Recueil, стр. II-757, точка 311).

57 За целите на тяхното прилагане и изпълнение приетите на основание член 81 ЕО решения все пак трябва да бъдат адресирани до правни субекти (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 20 април 1999 г. по дело Limburgse Vinyl Maatschappij и др./Комисия, наречено „PVC II“, T-305/94-T-307/94, T-313/94-T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 и T-335/94, Recueil, стр. II-931, точка 978 и Решение на Общия съд от 12 декември 2007 г. по дело Akzo Nobel и др./Комисия, T-112/05, Сборник, стр. II-5049, точка 59). Поради това, когато приема решение на основание член 81, параграф 1 ЕО, Комисията трябва да идентифицира лицето или лицата (физически или юридически), които могат да носят отговорност за поведението на съответното предприятие и да бъдат санкционирани на това основание и които ще бъдат адресати на решението (вж. в този смисъл Решение по дело Hydrotherm Gerätebau, точка 56 по-горе, точка 11).

58 В съответствие с принципа на личната отговорност (Решение на Съда от 14 юли 1972 г. по дело Imperial Chemical Industries/Комисия, 48/69, Recueil,

стр. 619, точки 131—141, Решение на Съда от 8 юли 1999 г. по дело Комисия/Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Recueil, стр. I-4125, точка 78 и Решение на Съда от 11 декември 2007 г. по дело ETI и др., C-280/06, Сборник, стр. I-10893, точка 39; вж. също заключението на генералния адвокат Kokott по дело ETI и др., посочено по-горе, Сборник, стр. I-10892, точка 71 и сл.), съгласно който едно лице може да носи отговорност само за собствените си действия (заключение на генералния адвокат Cosmas по дело Комисия/Anic Partecipazioni, посочено по-горе, Recueil, стр. I-4130, точка 74), по правило лицето, което управлява предприятието към момента на участието му в нарушението, носи отговорност за това нарушение, дори когато към датата на приемане на решението, с което се установява нарушението, посоченото предприятие е поставено под надзора или управлението на друго лице (Решение на Съда от 16 ноември 2000 г. по дело SCA Holding/Комисия, C-297/98 P, Recueil, стр. I-10101, точка 27 и Решение на Съда по дело Stora Kopparbergs Bergslags/Комисия, C-286/98 P, Recueil, стр. I-9925, точка 37; в този смисъл вж. също Решение на Съда от 16 ноември 2000 г. по дело Cascades/Комисия, C-279/98 P, Recueil, стр. I-9693, точка 79).

- 59 Според съдебната практика, когато няколко лица отговарят лично за участието в нарушение, извършено от едно и също предприятие по смисъла на конкурентното право, те трябва да носят солидарна отговорност за посоченото нарушение (вж. в този смисъл Решение на Съда от 6 март 1974 г. по дело Istituto Chemioterapico Italiano и Commercial Solvents/Комисия, 6/73 и 7/73, Recueil, стр. 223, точка 41, Решение на Съда от 16 ноември 2000 г. по дело Metsä-Serla и др./Комисия, C-294/98 P, Recueil, стр. I-10065, точки 33 и 34, Решение на Общия съд по дело HFB и др./Комисия, точки 54, 524 и 525, Решение на Общия съд от 15 юни 2005 г. по дело Tokai Carbon и др./Комисия, T-71/03, T-74/03, T-87/03 и T-91/03, непубликувано в Recueil, точка 62 и Решение на Общия съд по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 57 по-горе, точки 57—62). От тези решения следва също, че лична и солидарна отговорност за участието на едно и също предприятие в нарушението може да носи както лицето, под чийто пряк надзор или управление се е намирало това предприятие към момента на извършване на нарушението, така и лицето, което, поради това че действително е упражнявало контрол по отношение на първото лице и е определяло пазарното му поведение, непряко е управлявало същото това предприятие към момента на извършване на нарушението (вж. също в този смисъл Решение на Съда от 3 септември 2009 г. по дело Papierfabrik August Koehler и др./Комисия, C-322/07 P, C-327/07 P и C-338/07 P, Сборник, стр. I-7191, точки 40, 43 и 44). От това следва, че цитираната в точка 58 по-горе съдебна практика трябва да се тълкува в смисъл, че се отнася до личната отговорност както на лицето, което управлява пряко

предприятието към момента на извършване на нарушението, така и на лицето, което към същия този момент управлява непряко това предприятие.

- 60 Тази съдебна практика, посочена в точки 56—59 по-горе, се прилага по аналогия и към член 53 от Споразумението за ЕИП, и към решенията на Комисията, приети в приложение на този член.
- 61 От обжалваното решение, и по-специално от описанието, направено в съображения 5—87 на „засегнатия от производството сектор“, и в съображения 28—44 и 482 — на „засегнатите от производството предприятия“ или на „различното третиране“, запазено за последните предприятия, следва, че Комисията по-специално е определила сред предприятията, участвали в констатираното в член 1 от обжалваното решение нарушение, единната организация на персонални, имуществени и неимуществени елементи, която осъществява дейност в областта на КАГИ в рамките на групата Fuji за периода от 15 април 1988 г. до 30 септември 2002 г. (наричано по-нататък „първото засегнато предприятие“), от една страна, и единната организация на персонални, имуществени и неимуществени елементи, която осъществява дейност в областта на КАГИ в рамките на групата Fuji, Hitachi и Meidensha, прехвърлена на JAEPS за периода от 1 октомври 2002 г. до 11 май 2004 г. (наричано по-нататък „второто засегнато предприятие“), от друга страна.
- 62 Освен това от съображение 379 от обжалваното решение следва, че FEN и FES са лично и солидарно отговорни за участието на първото засегнато предприятие в нарушението за периода от 15 април 1988 г. до 30 септември 2002 г. От съображения 32, 33 и 373 от обжалваното решение следва, че възникналата на това основание за FEN и FES отговорност произтича от факта, че те „ръководят“ или управляват „между другото“ първото засегнато предприятие през същия период и следователно са пряко свързани с участието на това предприятие в нарушението.

- 63 От друга страна, от съображение 380 от обжалваното решение следва, че FEN и FES са лично и солидарно отговорни с Hitachi и JAEPS за участието на второто засегнато предприятие в нарушението за периода от 1 октомври 2002 г. до 11 май 2004 г. Освен това от съображения 380, 385 и 402 от обжалваното решение следва също, че възникналата поради тази причина за FEN и FES отговорност произтича единствено от факта, че те заедно с Hitachi са определяли пазарното поведение на JAEPS — общото им дъщерно дружество, под надзора на което е поставено пряко второто засегнато предприятие, и от факта, че поради тази причина те са били свързани непряко с участието на това предприятие в нарушението в качеството им на дружества майки на JAEPS.
- 64 Предвид предходните съображения следва да се разгледат първите пет правни основания на жалбоподателя. По причини, свързани с целесъобразността и процесуалната икономия, първите две правни основания, изведени от явни грешки в преценката, както и от нарушение на правото на справедлив процес, на презумпцията за невиновност и на принципа *in dubio pro reo* и от нарушение на правилата в областта на разпределяне на тежестта на доказване, следва да се разгледат заедно.

По първото и второто правно основание, изведени от явни грешки в преценката, както и от нарушение на правото на справедлив процес, на презумпцията за невиновност, на принципа in dubio pro reo, и от нарушение на правилата в областта на разпределяне на тежестта на доказване

Доводи на страните

- 65 С първото и второто правно основание по същество жалбоподателят упреква Комисията, че е допуснала различни явни грешки в преценката и е нарушила

правилата в областта на разпределяне на тежестта на доказване, доколкото в член 1, буква ж) от обжалваното решение е приела, че FEN е лично отговорно за участието на първото засегнато предприятие в нарушението за периода след срещата на японските членове, проведена „през или около“ септември 2000 г. до 30 септември 2002 г. — дата, на която групата Fuji е прехвърлила дейността си в областта на КАГИ на JAEPS, а в член 2, буква г) от обжалваното решение осъжда FEN да заплати поради тази причина глоба в размер на 2 400 000 EUR солидарно с FES. Комисията не доказала надлежно, че първото засегнато предприятие е продължило да участва в „произтичащия от Споразумението GQ картел“, който продължил да съществува след срещата на японските членове, проведена „през или около“ септември 2000 г. Освен това разсъжденията на Комисията в това отношение били опорочени от явни грешки в преценката на доказателствата.

- ⁶⁶ Комисията оспорва доводите на жалбоподателя и иска първото и второто правно основание да се отхвърлят.

Съображения на Общия съд

- ⁶⁷ Преди да се пристъпи към анализа по същество на първото и второто правно основание, е от значение да се определи точният предмет на възражението, което стои в основата на тези правни основания, както и съображенията от обжалваното решение, посочени в това възражение, и да се припомнят правилата, приложими към доказването на нарушение на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП и към доказването на участието на дадено предприятие в такова нарушение.

— По точния предмет на възражението в основата на първото и второто правно основание

- 68 В настоящия случай жалбоподателят не оспорва нито участието на първото засегнато предприятие в нарушението за периода от 15 април 1988 г. до септември 2000 г., нито личната отговорност на FEH заради това участие. Освен това той не оспорва, че заедно с други предприятия FEH е управлявало първото засегнато предприятие за периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г.
- 69 Освен това, ако жалбоподателят прави разграничение между „произтичащия от Споразумението GQ картел“, който бил прекратен след оттеглянето на Siemens и Hitachi и „произтичащия от новия план картел“, който започнал в средата на 2002 г., той все пак не развива специфични правни основания или доводи срещу преценката на Комисията в съображения 2, 3, 248, 270—299 от обжалваното решение, според която различните споразумения и съгласувани практики, които се прилагат последователно в периода от 15 април 1988 г. до 11 май 2004 г., са само различни проявления на един-единствен общ план. Следователно не може да се приеме, че в рамките на първото и второто правно основание жалбоподателят е оспорил валидно посочената преценка, и оттам, че е оспорил продължителния характер на нарушението.
- 70 Накрая жалбоподателят не оспорва, че второто засегнато предприятие е участвало в нарушението за периода от 1 октомври 2002 г. до 11 май 2004 г. Той оспорва единствено, че за FEH може да възникне някаква отговорност и следователно да му бъде наложена глоба на това основание, доколкото то не е определяло пазарното поведение на JAEPS и следователно не е свързано в качеството му

на дружество майка на JAEPS с участието на второто засегнато предприятие в нарушението (вж. точка 173 и сл. по-долу).

- 71 За разлика от това, жалбоподателят упреква Комисията, че погрешно е преценила представените ѝ доказателствата, че е нарушила правото на справедлив процес, презумпцията за невинност и принципа *in dubio pro reo*, както и че е нарушила правилата в областта на разпределяне на тежестта на доказване, като е приела, че констатираното в член 1 от обжалваното решение нарушение е продължило през периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г. и че първото засегнато предприятие е продължило да участва в него, поради което ФЕН може да е лично отговорно, поради факта че е управлявало това предприятие към момента на извършване на нарушението. Според него в обжалваното решение Комисията не е доказала надлежно, без да допуска явни грешки в преценката на доказателствата, че първото засегнато предприятие е продължило да участва под управлението на ФЕН в констатираното в член 1 от обжалваното решение нарушение, което продължило през периода от 1 октомври 2002 г. до 11 май 2004 г.
- 72 Комисията поддържа, че при конкретните обстоятелства задължение на дружествата от групата Фуџи е да установят, че първото засегнато дружество е преустановило участието си в нарушението през разглеждания период.
- 73 В светлината на доводите на страните следва да се прецени дали Комисията е установила надлежно в обжалваното решение, че нарушението е продължило с участието на първото засегнато предприятие в периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г.

— По съображенията от обжалваното решение, посочени от възражението в основата на първото и второто правно основание

- 74 Преценките на Комисията относно, от една страна, продължаването на констатираното в член 1 от обжалваното решение нарушение през периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г., и от друга страна, относно участието на първото засегнато предприятие в посоченото нарушение през същия период, са следните.
- 75 В съображение 323 от обжалваното решение Комисията заключава, че споразуменията и/или съгласуваните практики между производителите на проекти за КАГИ са се осъществявали от 15 април 1988 г. поне до 11 май 2004 г. Всъщност в контекста на обжалваното решение съдържащото се в това съображение посочване на „1998 г.“ вместо „1988 г.“ явно е резултат от чисто материална грешка, която следва да се поправи.
- 76 В съображения 324, 326 и 373 от обжалваното решение тя посочва, че FEH и FES са участвали в нарушението за периода от 15 април 1988 г. — дата на приемане и влизане в сила на Споразумението GQ и Споразумението EQ до 11 май 2004 г. — дата на последната работна среща на членовете на картела, която е била брутално прекъсната от проверките на Комисията. Всъщност съдържащото се в съображение 324 от обжалваното решение посочване на „1998 г.“ вместо „1988 г.“ е резултат от чисто материална грешка, която следва да се поправи.
- 77 В съображения 177—216 от обжалваното решение Комисията представя „хронологичен преглед на развитието на картела“. Във връзка с това в съображения 178 и 179 от обжалваното решение тя констатира следното:

„(178) Siemens преустановява участието си в срещите на картела през септември 1999 г., последвано от Hitachi и Schneider/VA Tech през 2000 г. Неучастието на Siemens е било особено дестабилизиращо от европейска

гледна точка, тъй като това дружество е европейски секретар на група „Европа“ от 1988 г. и едновременно с това е основно действащо лице във и извън Европа. Дейността на картела обаче продължава и Alstom поема поста на секретар на група Европа. Поради намаления състав спрямо 1988 г. логистиката се опростява дотолкова, че обезсмисля съществуването на една по-сложна структура.

(179) През 2002 г., Siemens, Hitachi и VA Tech възобновяват участието си в картела [...].“

78 В съображения 270—299 от обжалваното решение Комисията посочва причините, поради които приема, че „всички уговорки в конкретния случай носят характеристиките на едно-единствено продължено нарушение“. В съображение 279 от обжалваното решение тя посочва по-специално, че „[н]якои членове на картела изтъкват, че в хода на развитието си картелът се е променил основно след 2002 г. и че следователно по-скоро трябва да се разграничават две отделни нарушения, отколкото едно-единствено продължено нарушение“. В съображения 279—299 от обжалваното решение обаче Комисията представя обстоятелствата, които според нея удостоверяват, че различните споразумения и съгласувани практики, които се прилагат последователно в периода от 15 април 1988 г. до 11 май 2004 г., са само различни проявления на един-единствен общ план и уточнява, че било изкуствено да се раздели на различни нарушения едно такова непрекъснато поведение, което се характеризира с една-единствена цел.

79 В съображение 284 от обжалваното решение Комисията посочва следното:

„АВВ представя обяснение на описаните практики, което съответства на фактите и документите по преписката, включително на писмените споразумения.

Направените от предприятията изявления, според които били налице две последователни нарушения, значително се различават по отношение на датата на прекратяване на първото [вж. съображение 290 по-долу]. Тези противоречиви изявления се различават и от писмените доказателства, получени при проверките. Един по-задълбочен анализ показва, че тези противоречиви изявления фактически съответстват само на твърдения (нито едно от които не е от времето на настъпване на фактите), които не са подкрепени от никакво доказателство от времето на настъпване на фактите или решаващо такова, което да показва, че картелът за [проектите за] КАГИ е бил прекратен на една от посочените дати. Те не съставляват фактически доказателства, а предложени от страните преценки на фактите или заключения на свидетели, които са включени в писмените документи по искане на адвокатите на защитата на дружествата, засегнати от настоящото производство. Страните са склонни да посочват датите, на които смятат, че картелът е функционирал по-неефективно като дати, на които се смята, че картелът *de facto* е бил преустановен⁴.

80 В съображение 290 от обжалваното решение се посочва освен това следното:

„(290) Комисията не може да се позове на изявленията [на дружествата от групата] Areva, [на] Melco, [на дружествата от групата] Hitachi [или на] JAEPS и [на] Toshiba, що се отнася до съответните им твърдения, че картелът е бил преустановен за пръв път или през 1997 г. [дружества от групата] Areva [в искането им на основание на Известието относно сътрудничеството, вж. точка 12 по-горе], или през септември 1999 г. Melco [в отговора му на изложението на възраженията] или през 1999 г. след оттеглянето на Siemens [дружествата от групата] Hitachi [или] JAEPS [в отговора им на изложението на възраженията], или дори около септември 2000 г. [FEN и FES в отговора им на изложението на възраженията]. По този въпрос изявленията им не са достоверни, тъй като си противоречат взаимно и, както вече беше посочено, са в противоречие със

съдържащите се в преписката доказателства. Melco, Toshiba, Fuji, ABB, Alstom, Reyrolle/VA Tech и Magrini/Schneider (по-късно VAS и следователно VA Tech), са продължили да участват в многостранните срещи през 2000 г. и/или 2001 г. [вж. съображения 191—198 от обжалваното решение]. Освен това те са двусмислени и неубедителни“.

- 81 В съображения 191—198 от обжалваното решение Комисията посочва предоставените от АBB или от дружествата от групата Fuji доказателства, които според нея показват, че картелът е продължил да съществува след оттеглянето на Siemens през септември 1999 г., последвано от това на Hitachi и „Schneider/VA Tech“ през 2000 г., и преди постепенното завръщане на тези дружества от март 2002 г. нататък. Най-напред в съображения 191—196 Комисията се позовава на представените от АBB във връзка с искането му за освобождаване от глоба (вж. точка 8 по-горе) документи относно поредица от факсове, разменени в периода от 18 декември 2000 г. до 22 януари 2001 г. между АBB, Melco и Alstom във връзка със срещите и възлагането на проекти за КАГИ. По-нататък в съображение 197 от обжалваното решение Комисията се позовава на представен от АBB във връзка с искането му за освобождаване от глоба документ с дата 12 май 2000 г., съдържащ списък на „срещите на комитета“ за част от периода 2000—2001 г. Тя посочва, че от този списък следва, че в тези срещи са участвали Reyrolle, Alstom, Schneider, ABB, Melco и Toshiba, но не и Siemens и „JAEPS (Hitachi)“, което съвпада с изявлението на АBB в отговора му от 4 октомври 2004 г. на искането за информация от Комисията (вж. точка 15 по-горе), „според което последните две дружества не са били част от картела в онзи момент“. Накрая в съображение 198 от обжалваното решение тя посочва съвкупност от документи, които са предоставени от FEH и FES с искането им на основание на Известието относно сътрудничеството (вж. точка 10 по-горе) и от АBB с допълнение от 7 май 2004 г. към искането му за освобождаване от глоба, и в които се споменават споразумения, сключени между членовете на картела относно осем проекта за КАГИ, с референтни номера в рамките на картела [*поверително*]¹, които доказват, че картелът е бил активен в този период.

1 – Поверителните данни са заличени.

82 В съображение 372 и сл. от обжалваното решение Комисията констатира също, че първото засегнато предприятие е продължило да участва в картела след срещата на японските членове, проведена „през или около“ септември 2000 г. В този смисъл обжалваното решение гласи следното:

„(372) За да се подведат под отговорност съответните правни образувания в [групата] Fuji, следва да се разграничават два периода: преди и след прехвърлянето на дейността [в областта на] КАГИ [от групата] Fuji на JAEPS на 1 октомври 2002 г.

(373) [FEN] и [FES] са участвали в описаното в настоящото решение тайно споразумение поне от 15 април 1988 г. (дата, на която Fuji се присъединява към Споразумението GQ) до 30 септември 2002 г. (дейността [в областта на] КАГИ [на групата] Fuji е прехвърлена на JAEPS на 1 октомври 2002 г.). [FEN] притежава 100 % от капитала на [FES].

Доводи, изложени от Fuji

(374) Fuji признава, че е участвало в описания в изложението на възраженията картел между 1988 г. и септември 2000 г., но не и след това. Fuji прекратява участието си в картела най-късно през или около септември 2000 г. Fuji никога не е участвало в новия план, тъй като впоследствие Fuji не е участвало в съвместните срещи с европейските доставчици и не е продължило да обменя информация.

(375) Fuji поддържа, че дори някои проекти на споразумения, представени от [него] (вж. съображение 198) да „продължават да са валидни, съгласно

установеното в тях, и след тази дата (септември 2000 г.), Fuji не можело да действа на тяхно основание след септември 2000 г., тъй като всички „крайни срокове на процедурите за възлагане на обществени поръчки изтичали няколко месеца преди това“. Освен това Fuji разбрало, че предходните споразумения във връзка със Споразумението GQ нямали повече задължителна сила за членовете на картела; Fuji не е спечелило нито една от изброените обществени поръчки и по този начин не е извлякло печалба от нито едно от споразуменията“.

Преценка на Комисията

- (376) Тъй като Fuji не е член на комитета „Европа/Япония“, не се предполага то да се среща с европейските производители нито на ръководно равнище, нито на равнище работни групи, а единствено по време на годишните срещи. От друга страна, годишните срещи не играят съществена роля във функционирането на картела, както непряко потвърждава Fuji, като признава, че също е участвало в картела през 2000 г. (година, през която не се е състояла нито една годишна среща).
- (377) Изявлението на Fuji, че е напуснало картела около септември 2000 г., не е потвърдено от нито една от останалите засегнати от производството страни, въпреки че тази информация им е била предоставена, за да вземат отношение по нея. Освен това изявлението на Fuji е неясно, доколкото на места то твърди, че оттеглянето от картела се е състояло „през или около септември 2000 г.“, а от друга страна, в същия документ твърди, че това е станало „най-късно през септември 2000 г.“ Fuji посочва също, че „последният фиш за договаряне, получен от [г-н Oz.], е с дата 28 септември 2000 г. и че то не е продължило да контактува с картела по

Споразумението GQ след тази дата“. Това означава, че от Fuji се е очаквало да представи „договорена“ оферта на клиент, за да създаде впечатлението за конкуренция около проекта, но то не представя никакво доказателство, че се е отказало от проекта или че е предложило оферта при конкурентни условия. Освен това според [г-н I. Н.] Fuji е напуснало картела „малко след Siemens“, но от друга страна, е установено, че Siemens се е оттеглило през септември 1999 г. Това изявление също не е потвърдено от каквито и да било данни или доказателства от преписката, които да позволят да се твърди, че то публично се е разграничило от картела през септември 2000 г.

- (378) Накрая, дори ако Комисията трябва да признае липсата на какъвто и да е нов обмен между картела и Fuji до създаването на JAEPS, тя трябва също да отчете факта, че в търговската си дейност Fuji не може игнорира вече обменената информация и че вече сключените споразумения са все още в сила. Според доказателствата от преписката, и по-специално според предоставената от Fuji информация то е страна по някои споразумения, посочени в съображение 198, чиято валидност включва периода след септември 2000 г. и чието неспазване се санкционира. Въпреки че Комисията е предоставила на Fuji възможността да вземе отношение и да представи допълнителни доказателства, за да оспори тези изводи, Fuji не е представило никакво доказателство, че се е оттеглило от споразуменията, че на практика ги е оспорило или че не ги е спазвало. Напротив, фактът, че всички „крайни срокове на процедурите за възлагане на обществени поръчки са изтекли няколко месеца преди това“, както изтъква Fuji, единствено подкрепя извода, че споразуменията вече са били приети и влезли в сила. Освен това фактът, че в крайна сметка Fuji не е спечелило обществените поръчки (довод, който също се изтъква, без да се представят доказателства в негова подкрепа), не засяга посочените по-горе изводи. На първо място, защото Fuji е участвало във всички изброени споразумения, но не ги е организирано, нито непременно се е възползвало от тях. Посочването му в списъка означава, че то е трябвало да подаде оферти, но не задължително да бъде избраният кандидат. На второ място, защото дори да беше кандидатът, избран от членовете на картела (което Fuji нито поддържа, нито доказва), пак нямаше да е изцяло сигурно, че в крайна сметка ще спечели поръчката, тъй като други оференти, които не участват в картела, могат да имат повече успех от него.

(379) Поради причините, изложени в съображения 334 и 373, [FEN] и [FES] трябва да бъдат солидарно отговорни за участието на Fuji в нарушението между 15 април 1988 г. и 30 септември 2002 г.“ [неофициален превод]

— По правилата, приложими към доказването на нарушение на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП и към доказването на участието на дадено предприятие в такова нарушение

83 Доколкото страните спорят по въпроса за разпределянето на тежестта на доказване помежду им и по-общо по въпроса за спазването или не в конкретния случай на правилата, приложими към доказването на нарушение на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП и към доказването на участието на дадено предприятие в такова нарушение, най-напред следва да се припомни приложимото в тази област право.

84 Според постоянната съдебна практика в областта на тежестта на доказване, от една страна, задача на страната или на органа, който твърди, че е налице нарушение на конкурентното право, е да представи доказателства за това, като установи в достатъчна степен съставомерните признаци на нарушението, и от друга страна, задача на предприятието, което повдига възражение срещу констатацията за нарушение, е да докаже, че условията за прилагане на този способ за защита са изпълнени, в който случай посоченият орган да трябва да прибегне към други доказателства (Решение на Общия съд от 16 ноември 2006 г. по дело *Peróxidos Orgánicos/Комисия*, T-120/04, *Recueil*, стр. II-4441, точка 50; вж. също в този смисъл Решение на Съда от 17 декември 1998 г. по дело *Baustahlgewebe/Комисия*, C-185/95 P, *Recueil*, стр. I-8417, точка 58 и Решение на Съда от 7 януари 2004 г. по дело *Aalborg Portland и др./Комисия*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, *Recueil*, стр. I-123, точка 78). Продължителността на нарушението е съставомерен елемент на понятието за нарушение по член 81, параграф 1 ЕО, елемент, доказателствената тежест за който лежи главно върху Комисията (Решение на Общия съд от 7 юли 1994 г. по дело *Dunlop*

Slazenger/Комисия, T-43/92, Recueil, стр. II-441, точка 79 и Решение на Общия съд по дело Peróxidos Orgánicos/Комисия, посочено по-горе, точка 51).

- ⁸⁵ Това разпределение на тежестта на доказване може да се променя, доколкото фактическите обстоятелства, на които се позовава една от страните, могат да породят задължение за другата страна да даде обяснение или обосновка, при липсата на което/която може да се заключи, че въпросните обстоятелства са доказани (вж. в този смисъл Решение по дело Aalborg Portland и др./Комисия, точка 84 по-горе, точка 79 и Решение по дело Peróxidos Orgánicos/Комисия, точка 84 по-горе, точка 53).
- ⁸⁶ Що се отнася до доказателствата, които Комисията може да приеме, принципът, който има предимство в конкурентното право, е този на свободата при събиране на доказателствата (Решение на Съда от 25 януари 2007 г. по дело Dalmine/Комисия, С-407/04 Р, Сборник, стр. I-829, точка 63, Решение на Общия съд от 8 юли 2004 г. по дело JFE Engineering и др./Комисия, T-67/00, T-68/00, T-71/00 и T-78/00, Recueil, стр. II-2501, точка 273). Тъй като забраната за участие в антиконкурентни практики и споразумения, както и санкциите, които могат да бъдат наложени на нарушителите, са общоизвестни, в рамките на антиконкурентните практики и споразумения дейностите обикновено се развиват скрито, срещите се провеждат тайно, най-често в трета държава, и свързаната с тях документация е сведена до минимум. Дори Комисията да открие доказателства, удостоверяващи изрично осъществяването на неправомерни контакти между стопански субекти, като протоколи от срещи, обикновено те са само фрагментарни и откъслечни, така че често се оказва необходимо някои детайли да бъдат възстановени чрез дедукция. Следователно в повечето случаи съществуването на антиконкурентна практика или споразумение трябва да бъде логически изведено от определен брой съвпадения и улики, които, взети заедно, могат да представляват, при липсата на друго смислено обяснение, доказателство за нарушаване на конкурентното право (Решение по дело Aalborg Portland и др./Комисия, точка 84 по-горе, точки 55—57). Тези улики и съвпадения позволяват да се установят не само наличието на антиконкурентни действия или споразумения, но и продължителността на дадено непрекъснато антиконкурентно поведение и периодът на прилагане на споразумение, сключено в нарушение

на конкурентното право (Решение на Съда от 21 септември 2006 г. по дело Technische Unie/Комисия, C-113/04 P, Recueil, стр. I-8831, точка 166).

87 Във всеки случай е необходимо Комисията да представи точни и съвпадащи доказателства, за да обоснове твърдото убеждение, че нарушението е било извършено (вж. Решение на Общия съд от 6 юли 2000 г. по дело Volkswagen/Комисия, T-62/98, Recueil, стр. II-2707, точки 43 и 72 и цитираната съдебна практика, Решение на Общия съд по дело JFE Engineering/Комисия, точка 86 по-горе, точка 179 и цитираната съдебна практика и Решение на Общия съд от 25 октомври 2005 г. по дело Groupe Danone/Комисия, T-38/02, Recueil, стр. II-4407, точка 217). Не е необходимо обаче всяко от представените от Комисията доказателства непременно да отговаря на тези критерии по отношение на всеки елемент на нарушението. Всъщност достатъчно е съвкупността от изтъкнати от институцията улики, преценени общо, да отговаря на това изискване (вж. Решение по дело JFE Engineering/Комисия, точка 86 по-горе, точка 180 и Решение по дело Groupe Danone/Комисия, посочено по-горе, точка 218; вж. в този смисъл също Решение по дело „PVC II“, точка 57 по-горе, точки 768—778, и по-специално точка 777). По отношение на продължителността на нарушението съдебната практика изисква при липсата на доказателства, които могат да установят пряко продължителността на едно нарушение, Комисията да се основава поне на доказателства, свързани с достатъчно близки във времето факти, по начин, по който да може да бъде прието в разумна степен, че това нарушение е продължавало по непрекъснат начин между две конкретни дати (Решение по дело Technische Unie/Комисия, точка 86 по-горе, точка 169, Решение по дело Dunlop Slazenger/Комисия, точка 84 по-горе, точка 79 и Решение по дело Peróxidos Orgánicos/Комисия, точка 84 по-горе, точка 51).

88 Що се отнася до доказателствената стойност, която следва да бъде призната на отделните доказателства, е необходимо да се подчертае, че единственият релевантен критерий за преценка на свободно представените доказателства е тяхната достоверност (Решение по дело Dalmine/Комисия, точка 86 по-горе, точка 63, вж. Решение на Общия съд от 8 юли 2004 г. по дело Mannesmannröhren-Werke/Комисия, T-44/00, Recueil, стр. II-2223, точка 84 и цитираната съдебна практика, Решение по дело JFE Engineering и др./Комисия, точка 86 по-горе, точка 273). Според общоприложимите относно доказателствата правила достоверността и следователно доказателствената стойност на даден документ зависят от неговия произход, от обстоятелствата по неговото изготвяне, от неговия адресат и от

съдържанието му (Решение на Общия съд от 15 март 2000 г. по дело *Cimenteries CBR* и др./Комисия, T-25/95, T-26/95, T-30/95-T-32/95, T-34/95-T-39/95, T-42/95-T-46/95, T-48/95, T-50/95-T-65/95, T-68/95-T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 и T-104/95, Recueil, стр. II-491, точка 1053, заключение на съдия *Vesterdorf*, изпълняващ функциите на генерален адвокат, към Решение на Общия съд от 24 октомври 1991 г. по дело *Rhône-Poulenc/Комисия*, T-1/89, Recueil, стр. II-867, II-869, II-956). По-конкретно следва да се придаде голямо значение на обстоятелството, че даден документ е съставен в непосредствена връзка с фактите (Решение на Общия съд от 11 март 1999 г. по дело *Ensidesa/Комисия*, T-157/94, Recueil, стр. II-707, точка 312) или от пряк свидетел на тези факти (вж. в този смисъл Решение по дело *JFE Engineering* и др./Комисия, точка 86 по-горе, точка 207). Документите, от които става ясно, че са осъществени контакти между няколко предприятия и че тези предприятия по-специално са преследвали целта да се отстрани предварително несигурността по отношение на бъдещото поведение на конкурентите им, доказват в достатъчна степен наличието на съгласувана практика (вж. в този смисъл Решение на Съда от 16 декември 1975 г. по дело *Suiker Unie* и др./Комисия, 40/73-48/73, 50/73, 54/73-56/73, 111/73, 113/73 и 114/73, Recueil, стр. 1663, точки 175 и 179). Освен това изявленията, които не са в интерес на техния автор, трябва по принцип да се разглеждат като особено надеждни доказателства (вж. в този смисъл Решение по дело *JFE Engineering/Комисия*, точка 86 по-горе, точки 207, 211 и 212).

- ⁸⁹ Накрая в това отношение следва да се припомни, че ролята на съда, сезиран с жалба за отмяна, подадена на основание член 230 ЕО (понастоящем член 263 ДФЕС) и насочена срещу решение на Комисията, с което се установява нарушение на конкурентното право и се налагат глоби на адресатите му, се състои в преценката дали доказателствата и другите обстоятелства, посочени от Комисията в решението ѝ, са достатъчни, за да се установи наличието на нарушение (Решение по дело *JFE Engineering/Комисия*, точка 86 по-горе, точки 174 и 175, вж. в този смисъл също Решение по дело „PVC II“, точка 57 по-горе, точка 891). Ако съдът има съмнения, те трябва да бъдат в полза на адресатите на решението, така че съдът не може да направи извод, че Комисията е установила надлежно съществуването на разглежданото нарушение, ако все още има съмнение по този въпрос (Решение по дело *JFE Engineering/Комисия*, точка 86 по-горе, точка 177 и Решение по дело *Groupe Danone/Комисия*, точка 87 по-горе, точка 215). Всъщност в последния случай е необходимо да се вземе предвид презумпцията за невиновност, произтичаща по-специално от член 6, параграф 2 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. (наричана по-нататък „ЕКПЧ“), която е част от основните

права, които според практиката на Съда — потвърдена освен това в преамбюла на Единния европейски акт и в член 6, параграф 2 от Договора за Европейския съюз, както и в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, обявена на 7 декември 2000 г. в Ница (ОВ С 364, стр. 1) — са защитени в правния ред на Европейския съюз. Предвид естеството на разглежданите нарушения, както и естеството и тежестта на свързаните с тях санкции, презумпцията за невиновност се прилага именно в приложимите към предприятията процедури относно нарушения на правилата за конкуренция, вследствие на които могат да бъдат наложени глоби или периодични имуществени санкции (вж. в този смисъл Решение на Съда от 8 юли 1999 г. по дело Hüls/Комисия, С-199/92 Р, Recueil, стр. I-4287, точки 149 и 150, и Решение на Съда по дело Montecatini/Комисия, С-235/92 Р, Recueil, стр. I-4539, точки 175 и 176, Решение по дело Groupe Danone/Комисия, точка 87 по-горе, точка 216).

- ⁹⁰ Наличието на нарушение трябва да се прецени единствено в зависимост от доказателствата, събрани от Комисията в решението, с което се установява посоченото нарушение, поради което единственият релевантен въпрос по същество е дали доказването на нарушението е свързано или не с тези доказателства (Решение по дело Cimenteries CBR и др./Комисия, точка 88 по-горе, точка 726).
- ⁹¹ Цитираната по-горе съдебна практика се прилага по аналогия към член 53, параграф 1 от Споразумението за ЕИП и към решенията на Комисията, приети в приложение на този член.
- ⁹² Предвид правилата, изложени в точки 84—91 по-горе, следва да се провери дали в обжалваното решение Комисията се позовава на достатъчно достоверни, точни и съвпадащи доказателства, за да обоснове в рамките на обща преценка и след разглеждане на обясненията или алтернативните обосновки, представени от жалбоподателя, твърдото убеждение, че установеното в член 1 от обжалваното решение нарушение е продължило с участието на първото засегнато

предприятие през периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г., за което FEN е лично отговорно, тъй като е управлявало това предприятие към момента на извършване на нарушението.

— По анализа на доказателствата, на които се основава обжалваното решение

- ⁹³ Най-напред следва да се припомнят основните факти, въз основа на които Комисията е приела в обжалваното решение, че установеното в член 1 от обжалваното решение нарушение е продължило с участието на първото засегнато предприятие през периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г.
- ⁹⁴ В съображение 290 от обжалваното решение Комисията посочва, че отхвърля изявленията на FEN и FES, на дружествата от групата Ageva, на Melco, на дружествата от групата Hitachi или JAEPS и на Toshiba, че картелът е бил преустановен за пръв път или през 1997 г., или през септември 1999 г., или през 1999 г. след оттеглянето на Siemens, или дори около септември 2000 г., тъй като те не са достоверни или са двусмислени и неубедителни, защото си противоречат взаимно и са в противоречие със съдържащите се в преписката доказателства (вж. точка 80 по-горе). В същото съображение 290 от обжалваното решение във връзка със съображения 191—198 Комисията установява, че първото засегнато предприятие, както и други предприятия са продължили да участват в многостранни срещи през 2000 г. и/или 2001 г. Обстоятелствата, на които се позовава Комисията, за да докаже, че картелът е продължил да функционира — с участието на първото засегнато предприятие — след оттеглянето на „Schneider/VA Tech“ на 13 декември 2000 г. са посочените в точка 81 по-горе.

95 Най-напред, що се отнася до факсовете, разменени между някои членове на картела в периода от 18 декември 2000 г. до 22 януари 2001 г. по повод на срещи и възлагане на проекти за КАГИ, е важно да се посочи, както Комисията признава, че засегнатите от този обмен на факсове предприятия са единствено Alstom (по-рано Areva), Melco и ABB. Както правилно посочва жалбоподателят, макар този обмен, който датира от момента на настъпване на фактите, да удостоверява достоверно и точно дейността на картела около декември 2000 г. и януари 2001 г., той не предоставя никаква улика в смисъл, че самото първо засегнато предприятие е участвало в картела.

96 По-нататък, що се отнася до списъка от 12 май 2000 г., в същия са посочени цели тринадесет „срещи на комитета“, проведени в периода от 18 май 2000 г. до 17 май 2001 г. Антиконкурентната цел на тези „срещи на комитета“ може да бъде изведена от това, че в този списък всяко едно от посочените в съображения 142 и 197 от обжалваното решение предприятия е било обозначено с неговия специален код в рамките на картела, и че както потвърждават няколко членове на картела, някои от събранията на органите — съвместният комитет Европа/Япония и комитетът Европа — които участват в оперативната дейност на картела, са били планирани, което следва и от съображения 150 и 151 от обжалваното решение. Доколкото действителното провеждане на шест от тези срещи на комитета е било потвърдено от някои членове на картела или установено с други материали по делото, като документи за пътни разходи или записки в лични бележници, дейността на картела в периода от 18 май 2000 г. до 17 май 2001 г. се приеме за доказана. Както признава Комисията обаче, в тези срещи са участвали само предприятията Reyrolle, Alstom, Schneider, ABB, Melco и Toshiba. От това следва, както правилно посочва жалбоподателят, че ако този списък удостоверява достоверно и точно дейността на картела в периода между 18 май 2000 г. и 17 май 2001 г., той за разлика от това не предоставя никаква улика в смисъл, че първото засегнато предприятие е участвало в картела.

97 Накрая по отношение на документите, отнасящи се до факти, които настъпват към момента на тяхното съставяне, относно осем проекта за КАГИ, с

референтни номера [*поверително*], същите установяват сключени между членовете на картела споразумения с цел възлагане на посочените по-горе проекти за КАГИ, чийто срок на валидност е променлив. Така в тези документи се посочва, че първото засегнато предприятие е участвало с други членове на картела в споразумения с цел разпределяне на осем проекта за КАГИ, които са организирани от други участници в картела предприятия, които са сключени или са влезли в сила между [*поверително*] и [*поверително*] и които са били валидни в продължение на около [*поверително*], считано от датата на сключването им или за последния проект с референтен номер от [*поверително*] до [*поверително*].

⁹⁸ В това отношение е важно да се припомни, че за да е налице споразумение по смисъла на член 81, параграф 1 ЕО, е достатъчно съответните предприятия да са изразили общата си воля да възприемат определено пазарно поведение (Решение на Общия съд от 24 октомври 1991 г. по дело *Petrofina/Комисия*, T-2/89, Recueil, стр. II-1087, точка 211 и Решение на Общия съд от 10 март 1992 г. по дело *ICI/Комисия*, T-13/89, Recueil, стр. II-1021, точка 253; в този смисъл вж. също Решение на Съда от 15 юли 1970 г. по дело *ACF Chemiefarma/Комисия*, 41/69, Recueil, стр. 661, точка 112). Освен това член 81 ЕО се прилага, когато последиците от даден картел продължават да се проявяват, без той да е бил официално преустановен (вж. в този смисъл Решение по дело *ICI/Комисия*, посочено по-горе, точка 254 и Решение на Общия съд от 13 декември 2001 г. по дело *Aserinox/Комисия*, T-48/98, Recueil, стр. II-3859, точка 63). Посочената по-горе съдебна практика се прилага по аналогия към член 53, параграф 1 от Споразумението за ЕИП.

⁹⁹ В настоящия случай жалбоподателят оспорва, че в приложение на правилата на картела ФЕН е сключило споразумения с цел възлагането в рамките на картела на осем проекта за КАГИ с референтни номера [*поверително*]. Освен това той не оспорва, че предвид договореното в тези споразумения те произвеждат действие между [*поверително*] — дата на влизане в сила на споразумението по проекта с референтен номер [*поверително*] и [*поверително*] — дата на валидност на споразумението по проекта с референтен номер [*поверително*].

100 От друга страна, нито едно доказателство по преписката не позволява да се установи, че първото засегнато предприятие публично се е разграничило от картела и от сключените в тази рамка споразумения. Едно предприятие обаче, което не се разграничава публично от резултатите от среща, в която е участвало, или от споразумение, по което е било страна, по принцип е напълно отговорно за участието си в картела. Всъщност би било прекалено лесно за предприятията да сведат до минимум опасността да трябва да платят голяма глоба, ако можеха да се възползват от незаконосъобразен картел и след това от намаляване на размера на глобата с мотива, че са имали само ограничена роля в извършване на нарушението, докато тяхното поведение е подтикнало други предприятия да предприемат още по-увреждащи конкуренцията действия (вж. в този смисъл Решение по дело Mannesmannröhren-Werke/Комисия, точка 88 по-горе, точка 278 и цитираната съдебна практика). От това следва, че дори да се приеме, че първото засегнато предприятие не е спазило всички споразумения, сключени в рамките на картела, това обстоятелство не би било достатъчно, при липса на доказателство за публично разграничаване от негова страна спрямо другите членове на картела, за да се освободи то от отговорност заради участието си в тези споразумения, а чрез тях и в нарушението, установено в член 1 от обжалваното решение.

101 Следователно трябва да се приеме, че факсовете, разменени между няколко членове на картела в периода от 18 декември 2000 г. до 22 януари 2001 г., списъкът на „срещите на комитета“ от 12 май 2000 г., както и документите относно осем проекта за КАГИ, посочени в съображения 191—198 от обжалваното решение, към които препраща съображение 290 от него, удостоверяват достоверно, точно и съгласувано, че установеното в член 1 от обжалваното решение нарушение е продължило през периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г. Освен това, предвид изключително дългата продължителност на установеното в член 1 от обжалваното решение нарушение, чието съществуване жалбоподателят не оспорва за периода от 15 април 1988 г. до поне септември 2000 г., както и предвид сложните превантивни мерки, предприети от членовете на картела, за да замаскират или прикрият съществуването му, както те са посочени в съображение 170 от обжалваното решение, може да се приеме, че тези обстоятелства се отнасят до факти, достатъчно близки във времето по смисъла на посочената

в точка 87 по-горе съдебна практика, за да може разумно да се приеме, че това нарушение е продължило непрекъснато през посочения период.

102 Нещо повече, доказателствата, на които се основава обжалваното решение в това отношение, са достатъчно достоверни, точни и съгласувани. Те не могат да бъдат обезсилени от изявленията на FEN и FES в писмото им до Комисията от 21 ноември 2006 г. и в отговора им на изложението на възраженията (вж. точки 19 и 27 по-горе), както и от изявленията на Melco, на дружествата от групата Hitachi или JAEPS и от групата VA Tech в исканията им на основание на Известието относно сътрудничеството (вж. точки 13, 14 и 16 по-горе), според които картелът вече е бил прекратен за първи път преди периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г. Всъщност тези изявления, според които картелът бил предварително прекратен, не са подкрепени от достоверни и точни доказателства. Освен това посочените изявления са противоречиви, доколкото авторите им твърдят, че картелът бил прекратен или през 1997 г. (Melco), или през 1999 г. (дружества от групата Hitachi или JAEPS и групата VA Tech), или още „през или около“ септември 2000 г. (FEN и FES). Следователно, както правилно посочва Комисията в съображения 284, 285 и 290 от обжалваното решение, тези изявления не позволяват да се оспорят писмените доказателства, отнасящи се до факти, настъпили към момента на тяхното съставяне и произхождащи от самите предприятия, които са участвали в констатираното в член 1 от обжалваното решение нарушение, откъдето следва, че посоченото нарушение е продължило през периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г.

103 Безспорно жалбоподателят изтъква, че тъй като изявленията са посочени в писмото на FEN и FES до Комисията от 21 ноември 2006 г. и в отговора им на изложението на възраженията те се ползват с доказателствена сила и с особена достоверност поради „самоинкриминация“ си характер (вж. точка 88 по-горе и точка 107 по-долу). Изявленията обаче, чрез които FEN и FES посочват, че първото засегнато предприятие е преустановило участието си в картела след срещата на японските членове, проведена „през или около“ септември 2000 г., не могат да се приемат като противоречащи на интересите им. Всъщност

посочените изявления целят по-скоро да омаловажат значението на приноса на първото засегнато предприятие в нарушението и оттук да ограничат възникналата лична отговорност за FEN заради управлението, което е упражнявало върху това предприятие към момента на извършване на нарушението. Следователно подобни изявления не могат да обезсилят доказателствата, на които се позовава Комисията в обжалваното решение.

- 104 Следователно няма основание жалбоподателят да упреква Комисията, че не е признала доказателствената стойност на изявленията, посочени в писмото на FEN и FES до Комисията от 21 ноември 2006 г. и в отговора им на изложението на възраженията, с цел да заключи, че първото засегнато предприятие е участвало в нарушението през периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г., за което FEN може да бъде лично отговорно заради управлението, което е упражнявало върху това предприятие към момента на извършване на нарушението.
- 105 От друга страна, документите относно споразуменията, сключени в рамките на картела, които са посочени в съображения 191 и 198 от обжалваното решение, подкрепят достоверно и точно преценката на Комисията, според която първото засегнато предприятие е продължило да участва в нарушението през периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г., доколкото в тези документи е указано, че Fuji е страна в споразумения, сключени в рамките на картела, които следва да произведат действието си между 27 август 1998 г. и 28 октомври 2001 г.
- 106 Остава да се провери дали представените от жалбоподателя обяснения или алтернативни обосновки могат да обезсилят достоверните и точни доказателства, на които се основава обжалваното решение. В противен случай ще може да се направи изводът, че Комисията е представила доказателството, което е била длъжна да посочи, че първото засегнато предприятие е продължило да участва в нарушението през периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г. (вж. в този смисъл Решение по дело Aalborg Portland и др./Комисия, точка 84 по-горе, точка 79 и Решение по дело Peróxidos Orgánicos/Комисия, точка 84 по-горе,

точки 63 и 71), за което FEH може да е лично отговорно заради управлението, което е упражнявало върху това предприятие към момента на извършване на нарушението.

— По анализа на алтернативните доказателства, представени от жалбоподателя

¹⁰⁷ Най-напред жалбоподателят упреква Комисията, че е пренебрегнала определени доводи или фактически обстоятелства, които потвърждавали достоверността на посочените в отговора на FEH и FES на изложението на възраженията изявления, според които първото засегнато предприятие е прекратило участието си в картела „през или около“ септември 2000 г. Първо, той изтъква, че първото засегнато предприятие е прекратило участието си в срещите на картела от септември 2000 г., докато преди това е участвало в срещите на японските членове, които в съответствие със Споразумението GQ предхождат срещите на членовете на комитета „Европа“ и на комитета „Япония“. Второ, той посочва, че изявленията на FEH и FES са подкрепени от някои изявления на ABB, на Melco, на дружествата от групата Hitachi или JAEPS и от групата VA Tech. Трето, той се позовава на обстоятелството, че първото засегнато предприятие не се посочва в документите след септември 2000 г. Четвърто, той поддържа, че Комисията е пропуснала да вземе предвид „самоинкриминация“ характер на изявленията на FEH и FES, според които нарушението и участието на първото засегнато предприятие в това нарушение са прекратени през септември 2000 г. Пето, той отбелязва, че документите относно двете процедури за възлагане на обществени поръчки на [поверително], съставени през [поверително] и през [поверително], които FEH и FES представят в приложение към жалбата и в отговор на въпросите и на искането за представяне на документи на Общия съд (вж. точка 37 по-горе), удостоверяват, че първото засегнато предприятие е престанало да спазва сключените в рамките на картела споразумения и в крайна сметка да участва в дейността му след септември 2000 г., тъй като в рамките на процедурите за възлагане на обществени поръчки то значително е намалило цените си спрямо „равнищата на цените“, определени в сключените в рамките на

картела споразумения. От тези документи следвало, че по отношение на проекта за КАГИ на пазара [поверително] през [поверително] ценовите оценки, които първото засегнато предприятие предлага на партньорите си, били от [поверително] % до [поверително] % по-ниски от „равнището на цените“, определено във фиша за договаряне и че по отношение на двата проекта за КАГИ на пазара [поверително] на [поверително] фактурираната на партньора му цена била с [поверително] % по-ниска от „равнището на цените“, определено във фиша за договаряне.

108 Освен това жалбоподателят упреква Комисията, че е допуснала явна грешка в преценката на представените ѝ доказателства и е нарушила правото му на справедлив процес, презумпцията за невинност и принципа *in dubio pro reo*, като е отхвърлила изявленията на FEN и FES, според които първото засегнато предприятие е прекратило участието си в нарушението „през или около“ септември 2000 г. с мотива, че в тях не била посочена ясно датата, на която предприятието е напуснало картела и че посоченото предприятие не се е разграничило публично от картела.

109 От обжалваното решение обаче не следва, че за да установи участието на първото засегнато предприятие в нарушението през периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г., Комисията се е позовала на изявлението на АBB в отговора му от 4 октомври 2004 г. на искане за предоставяне на информация (вж. точки 15 и 81 по-горе), според което „[п]рез периода, в който Siemens и Hitachi не участват в картела, картелът относно [проектите за] КАГИ е продължил да съществува с [...] ABB, Alstom, Areva, VA Tech, Schneider [...], [Melco], Toshiba и Fuji“. Ето защо не следва да се проверява дали, както твърди жалбоподателят, това изявление може да подкрепи изводите на Комисията по отношение на участието на първото засегнато предприятие в нарушението за периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г.

- 110 По отношение на другите доводи на жалбоподателя, на първо място, следва да се посочи, както правилно изтъква последният, че никое от обстоятелствата в подкрепа на обжалваното решение не позволява да се установи, че първото засегнато предприятие е участвало в среща на участвалите в картела предприятия, и по-специално в среща на японските членове в периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г. Противно на поддържаното от жалбоподателя обаче, това обстоятелство не е достатъчно, за да обезсили достоверните и точни доказателства, според които първото заинтересовано предприятие е продължило да участва в нарушението през този последен период.
- 111 Фактът, че от списъка на „срещите на комитета“ от 12 май 2000 г. (вж. точка 96 по-горе), не следва, че първото засегнато предприятие е участвало или е трябвало да присъства на срещите, е ирелевантен в това отношение. Всъщност посоченият списък се отнася само до срещите на съвместния комитет „Европа/Япония“ и свързаните с тях подготвителни срещи на комитета „Европа“. От съображения 150, 151 и 376 от обжалваното решение обаче, както и от бележка под линия 320 към съображение 255 от него следва, че първото засегнато предприятие не е член нито на комитета „Япония“, нито следователно на съвместния комитет „Европа/Япония“. То не участва пряко нито в работните срещи, нито в така наречените „ръководни“ срещи относно управлението на картела, които обединяват японските и европейските предприятия.
- 112 Фактът, че нито от факсовете, разменени между някои членове на картела в периода от 18 декември 2000 г. до 22 януари 2001 г., нито от списъка на „срещите на комитета“ от 12 май 2000 г. следва, че първото засегнато предприятие е участвало през декември 2000 г. и януари 2001 г. в срещите и обсъжданията в картела, и по-специално в тези относно възлагането на проекти за КАГИ, посочени в точка 95 по-горе, не позволява да се констатира, че това предприятие е прекратило участието си в нарушението през периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г. Всъщност от посочените в съображение 198 от обжалваното решение писмени доказателства следва, че през този последен период първото засегнато предприятие е страна по прилагането на споразуменията,

сключени между членовете на картела по повод осем проекта за КАГИ с референтни номера [*поверително*], по силата на които то трябва под страх от налагане на обичайните санкции да защитава офертите на другите предприятия членове на картела, а в крайна сметка и самото възлагане на съответните проекти за КАГИ на тези предприятия — всичко това през целия период на валидност на тези споразумения. Предвид продължителността на валидност на тези споразумения, така както е договорена в тях (вж. точки 99 и 105 по-горе), жалбоподателят неоснователно поддържа, че посочените споразумения стават напълно неприложими след януари 2000 г. с изтичането на процедурите за възлагане на обществените поръчки по проектите за КАГИ, съответстващи на тези споразумения, както се посочва в последните. Освен това следва да се отбележи, както посочва Комисията в съображение 377 от обжалваното решение (вж. точка 82 по-горе), че в резултат на приемането на фиш за договаряне с дата 28 септември 2000 г. от първото засегнато предприятие се очаква да представи „договорена“ оферта на клиент, за да се създаде впечатлението за някаква конкуренция около съответния проект за КАГИ.

113 На второ място, противно на твърденията на жалбоподателя, не е установено, че първото засегнато предприятие се е отказало да прилага споразуменията относно осемте проекта за КАГИ с референтни номера [*поверително*] през периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г. и че не е отговорило на фиша за договаряне, който е получило на 28 септември 2000 г., както става ясно от отговора му на изложението на възраженията, с мотива, че те престанали да се прилагат в резултат на прекратяването на участието му в картела след срещата на японските членове, проведена „през или около“ септември 2000 г.

114 Жалбоподателят изтъква, че в това отношение изявленията на FEN и FES са потвърдени от изявленията на АВВ в допълнението му на отговора на изложението на възраженията (вж. точка 21 по-горе) и от тези на Melco в искането му на основание на Известието относно сътрудничеството (вж. точка 16 по-горе).

115 Най-напред, що се отнася до изявленията на АВВ, посочени в допълнението му на отговора на изложението на възраженията, те не позволяват да се направи изводът, че първото засегнато предприятие е прекратило участието си в картела, както и че е престанало да спазва споразуменията, сключени в рамките на картела „през или около“ септември 2000 г. Безспорно тези изявления потвърждават, че АВВ, Alstom, Melco и Toshiba са съобщили публично на другите членове на картела на проведена през септември или октомври 2000 г. среща за намерението си да сложат край на дейността на картела. Освен това първото засегнато предприятие не е посочено сред предприятията, които участват в картела към момента на това съобщение. Посочено е обаче, че информацията, според която следва да се сложи край на дейността на картела, е невярна и че съобщаването на тази информация в картела има за цел единствено да се прекрати участието на „Schneider/VA Tech“ в посочената дейност. Освен това е уточнено, че членовете на картела са се срещнали още веднъж или два пъти, преди да се организира срещата, която привидно слага край на дейността на картела през декември 2000 г. Освен това, от една страна, се посочва, че членовете на картела, които присъстват на тази последна среща, са „АВВ, Alstom, Schneider/VA Tech, Melco и Toshiba“, и от друга страна, че Hitachi и Siemens не са присъствали, тъй като към тази дата те вече не участват в дейността на картела. Следователно тези изявления не придават особена достоверност на изявленията на FEN и FES, според които първото засегнато предприятие напълно легитимно е можело да вярва, че картелът е бил преустановен „през или около“ септември 2000 г., поради което то е престанало да участва в него, и по-специално да спазва сключените в рамките на картела споразумения. Първо, от тези изявления става ясно, че целта на невярната информация, съобщена от АВВ, Alstom, Melco и Toshiba, не е да накара първото засегнато предприятие да напусне картела. Следователно, както правилно отбелязва Комисията, малко вероятно е този ход да доведе до резултат, който не е търсен от авторите му, без последните да реагират. Второ, от тези декларации става ясно, че срещата, която привидно слага край на дейността на картела, е проведена през декември 2000 г., така че ходът на АВВ, Alstom, Melco и Toshiba не може да обясни, че първото засегнато предприятие само е престанало да участва в картела от септември 2000 г. Трето, фактът, че изявленията не посочват Fuji сред предприятията, които участват в картела при изпълнението на посочения по-горе ход, няма особена доказателствена стойност, тъй като, от една страна, този ход е изпълнен в рамките на съвместния комитет „Европа/Япония“, в който първото засегнато предприятие не участва, и от друга страна, Fuji не се споменава повече сред предприятията, които вече не участват в картела към момента на извършване на посочения ход. Във всеки случай фактът, че първото засегнато предприятие се е въздържало от участие в нови срещи или обсъждания в картела през периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г., не означава, че то е престанало да спазва споразуменията, които са били сключени в рамките на картела, и че следователно не е било част от картела през този период. От това следва, че изявленията на АВВ в допълнението му на отговора на изложението на възраженията не обезсилват

посочените в обжалваното решение писмени доказателства, от което изложение следва, че първото засегнато предприятие е продължило да участва в нарушението през периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г.

- ¹¹⁶ Освен това фактът, че в изявлението си на основание на Известието относно сътрудничеството Melco не посочва Fuji сред предприятията, които са продължили да провеждат ограничени обсъждания в рамките на картела, между момента, в който Siemens и Hitachi са прекъснали участието си, и момента, в който Siemens е подновило участието си, не е определящ с оглед на участието на първото засегнато предприятие в нарушението за периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г., тъй като Melco не споменава повече, че първото засегнато предприятие е напуснало картела, след като Siemens прекъсва участието си в нарушението през септември 1999 г. и преди подновяване на участието му през юли 2002 г., и че поради тази причина това предприятие е престанало да действа в съответствие със споразуменията, сключени в рамките на картела.

- ¹¹⁷ От друга страна, Комисията е направила точна преценка на изявленията в отговора на FEH и FES на изложението на възраженията, според които първото засегнато предприятие е преустановило участието си в картела след срещата на японските членове, проведена „през или около“ септември 2000 г., като е приела, че тези изявления не са особено достоверни и че следователно не могат да обезсилят посочените в обжалваното решение писмени доказателства, от които

става ясно, че първото засегнато предприятие е продължило да участва в нарушението през периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г.

118 Първо, поради изложените в точка 103 по-горе причини не може да се приеме, че изявленията в отговора на FEN и FES на изложението на възраженията, доколкото в тях се посочва, че засегнатото предприятие е престанало да участва в картела след срещата на японските членове, проведена „през или около“ септември 2000 г., противоречат на интересите на своите автори, в настоящия случай FEN, и че поради тази причина подобни изявления трябвало да се приемат за особено достоверни.

119 Второ, Комисията е направила точна преценка на изявленията в отговора на FEN и FES на изложението на възраженията, като е установила, че достоверността им е засегната от някои несъответствия, по-специално по отношение на датата, на която първото засегнато предприятие е преустановило участието си в нарушението. FEN и FES, в отговора си на изложението на възраженията и в писмото си до Комисията от 21 ноември 2006 г. (вж. точки 19 и 27 по-горе), както и един от служителите на групата Fuji, а именно г-н Oz., в изявление, приложено към отговора на FEN и FES на изложението на възраженията, твърдят, че първото засегнато предприятие е преустановило участието си в картела след срещата на японските членове, проведена „през или около“ септември 2000 г., докато друг служител на групата Fuji г-н I. H., в изявление, приложено към същия отговор, посочва, че срещите на японските членове са били преустановени малко след оттеглянето на Siemens през 1999 г. В становищата си FEN и FES също признават, че изявлението на г-н I. H. относно евентуалното участие на първото засегнато предприятие в нарушението след 1999 г. не е безспорно, доколкото към този момент г-н I. H. е престанал да представлява това

предприятие на срещите на японските членове и поради тази причина вече не е пряк свидетел на фактите.

¹²⁰ Трето, както правилно посочва Комисията (вж. точки 115 и 116 по-горе), следва да се вземе предвид, че нито една от останалите засегнати от производството страни, на които са изпратени изявленията на FEN и FES за коментари, не е потвърдила, че първото засегнато предприятие действително е престанало да участва в нарушението и да спазва сключените в рамките на картела споразумения, след като Siemens преустановява участието си в картела през 1999 г. или „през или около“ септември 2000 г.

¹²¹ Четвърто, след като при обстоятелствата в настоящия случай твърденията на жалбоподателя, че първото засегнато предприятие напълно легитимно е вярвало, че картелът е преустановен през септември 2000 г., не са изцяло достоверни и след като изглежда не са достатъчни, за да обезсилят посочените в обжалваното решение писмени доказателства (вж. точка 115 по-горе), следва да се констатира, както посочва Комисията, че жалбоподателят не е могъл да цитира изявление на трета страна или да представили писмено доказателство, от което да става ясно, че през септември 2000 г. първото засегнато предприятие публично се е разграничило от картела и от сключените в рамките на същия валидни споразумения.

¹²² По отношение на документите относно двете процедури за възлагане на обществени поръчки на [поверително], съставени на [поверително] и на [поверително], Комисията твърди по същество, че те не могат да й бъдат валидно противопоставени в рамките на настоящата жалба, тъй като FEN и FES не са ги представили в хода на административното производство.

- 123 Ето защо, на първо място, следва да се разгледа въпросът дали спорни документи могат да бъдат отхвърлени като непротивопоставими на Комисията с мотива, че тя не е била уведомена за тях в хода на административното производство, и че същите са били представени за първи път пред съда.
- 124 В това отношение следва да се припомни, че конкурентното право не може да се тълкува в смисъл, че задължава съответното лице да отговори в рамките на административното производство на изложението на възраженията, отправено му от Комисията. Всъщност нито предвидените в конкурентното право правила, които изброяват правата и задълженията на предприятията в рамките на административното производство, нито който и да било общ принцип на правото задължават посочените предприятия да направят нещо различно от това да предоставят на Комисията информацията, която тя им е поискала на основание член 18 от Регламент № 1/2003 Освен това при липсата на законно основание подобно задължение би било трудно съвместимо с принципа на зачитане на правото на защита, тъй като би затруднило лице, което поради някаква причина не е отговорило на изложението на възраженията, да подаде жалба пред съд (вж. по аналогия Решение на Общия съд от 12 декември 1991 г. по дело Hilti/Комисия, T-30/89, Recueil, стр. II-1439, точки 37 и 38). По този начин, макар законосъобразността на решение на Комисията, с което тя установява, че дадено лице е нарушило конкурентното право и на това основание му е наложила глоба, да може да се прецени единствено в зависимост от фактическите и правните обстоятелства, които са съществували към датата на приемането му (Решение на Общия съд от 18 юли 2005 г. по дело Scandinavian Airlines System/Комисия, T-241/01, Recueil, стр. II-2917, точка 225), това не означава, че съответното лице е длъжно да представи на Комисията на етапа на административното производство всички доказателства, на които би желало да се позове в подкрепа на жалбата си за отмяна, подадена пред съда на Съюза, срещу приетото в края на административното производство решение.
- 125 От това следва, че противно на поддържаното от Комисията, FEN и FES не са били длъжни да представят още на етапа на административното производство спорните документи, за да могат да се позоват на тях в рамките на настоящата жалба.

- 126 Ето защо по същество следва да се разгледа дали, както твърди жалбоподателят, документите относно двете процедури за възлагане на обществени поръчки на [поверително], съставени на [поверително] и на [поверително] доказват, че първото засегнато предприятие е престанало да участва в картела „през или около септември 2000 г.“, доколкото установяват, че след тази дата предприятието е прилагало цени, определени пряко въз основа на производствените му разходи и чувствително по-ниски от цените съгласно споразуменията, сключени в рамките на картела.
- 127 В това отношение следва да се посочи, че представените от FEN и FES пред Общия съд документи, както и допълнителните им обяснения в отговор на въпросите на Общия съд, остават разпокъсани, непълни и относително трудни за тълкуване. Във всеки случай те не позволяват да се състави точна идея, от една страна, за условията, при които са били договаряни или възлагани проектите за КАГИ и по-общо разглежданите поръчки, и от друга страна, за точните причини, поради които са направени уточнения относно ценовите преценки или цената на тези няколко проекта за КАГИ на [поверително] след септември 2000 г. Нищо в тези документи, дори когато те са изцяло вътрешни, не посочва, че уточненията всъщност се дължат на факта, че първото засегнато предприятие е преценило, че не е необходимо вече да прилага правилата на картела и да се съобразява със сключените в рамките на същия ценови споразумения.
- 128 Тъкмо напротив, в рамките на проекта за КАГИ за поръчката [поверително], на [поверително], когато първото засегнато предприятие действа единствено като подизпълнител на няколко предприятия оференти, някои от които като [поверително] и [поверително] са членове на картела, факсовете от [поверително], разменени между FEN и един от неговите партньори на място, оставят впечатлението, че новата ценова преценка е резултат от „технически уточнения“ и нови обсъждания с клиента, проведени на [поверително]. За да може новите изисквания на клиента да не доведат до увеличаване на цената на офертата, която трябва да се подаде, по-специално от [поверително], предприятието

партньор на първото засегнато предприятие посочва, че е свило разходите, за да намали, доколкото е възможно, цената на проекта за КАГИ. Това намаляване би могло да е свързано с изменението на съставна част на разглеждания проект за КАГИ, каквато е софтуерът. Жалбоподателят признава, че софтуерът е доста скъпо оборудване, което се отразява върху крайната цена. Използването му, както и степента на това използване по принцип се определят от клиента, а не от доставчика. В ръкописна бележка върху вътрешен за групата Fuji факс обаче от [поверително] се посочва следното по повод на разглеждания проект за КАГИ:

„Изглежда, че намалението е съществено. Дали това е така, защото нямаме GIB [или софтуер]? [...]“.

129 Безспорно жалбоподателят твърди, че използването, както и степента на използване на софтуера в проекта за КАГИ не са били променяни между ценовата преценка, представена на [поверително], и тази, представена на [поверително]. Елементите, които той посочва в този смисъл обаче, по-специално техническия дизайн, установен на [поверително], тоест преди техническите преговори с клиента на [поверително], не позволяват да се провери това обстоятелство.

130 Във всеки случай, освен ако не се приеме наличието на заговор между някои членове на картела срещу други негови членове, е малко вероятно първото засегнато предприятие да е могло да предложи на партньора си, който според обжалваното решение не е член на картела, ценова оценка, която явно нарушава, сключено в рамките на картела и все още в сила ценово споразумение, без другите предприятия — членове на картела, за които е удостоверено, че тази оценка им е била съобщена, а именно [поверително] и [поверително], да не реагират,

за да посочат на първото засегнато предприятие, че картелът е все още в сила и че правилата му следва да се спазват.

131 От тази гледна точка изглежда малко вероятно в рамките на проекта за КАГИ за поръчката [поверително] през [поверително] „равнището на цената“, определено в споразумението, да е променено в посока намаляването му, за да се вземат предвид било исканите от клиента технически изменения, било конкурентният натиск, упражняван при необходимост от предприятията, които не са членове на картела.

132 От документите по преписката следва, че ценовите споразумения могат да бъдат преразгледани, за да се отчетат направените впоследствие по искане на клиента изменения от технически характер, какъвто е случаят през [поверително] по отношение на проекта за КАГИ с референтен номер [поверително]. Освен това общото действие на членовете на картела срещу външната конкуренция стига дотам, че ако проект за КАГИ, към който членовете са проявили интерес и който е предмет на споразумение за „равнището на цената“, е застрашен от силна ценова конкуренция извън картела, членовете на картела трябва да се борят съвместно срещу външния конкурент и по изключение да приемат решение за намаляване на цените, за да елиминират конкуренцията. От документите по делото следва, че съществено намаление по отношение на „равнището на цените“ е било съгласувано през [поверително], в рамките на проектите за КАГИ с референтни номера [поверително], и през [поверително] в рамките на проект за КАГИ с референтен номер [поверително], относно поръчки в [поверително]. Освен това от доказателствата по преписката следва, че ценовото споразумение изглежда е обсъждано отново с оглед на упражнението от конкуренцията натиск през [поверително] в рамките на проекта за КАГИ с референтен номер [поверително] относно още една поръчка в [поверително]. Накрая от съображение 169 от обжалваното решение следва, че в преписката на Комисията се съдържат доказателства, според които, когато Siemens временно преустановява

участието си, а именно през разглеждания период, „през определен период от време картел[ът] опитва да го накаже за оттеглянето му, като се конкурира с него за конкретни проекти [за КАГИ] в целия свят“.

- 133 Подобен механизъм на защита на картела спрямо външната конкуренция може да бъде много добре задействан в рамките на проекта за КАГИ за поръчката [поверително] през [поверително], за която впрочем първото засегнато предприятие, а следователно [поверително] и [поверително] изглежда са постигнали успех единствено в рамките на поръчката [поверително] на [поверително], където жалбоподателят посочва, че първото засегнато предприятие е предложило двата проекта за КАГИ на цена, която съответства на [поверително] % от „равнището на цените“ в резултат на сключеното на [поверително] споразумение в рамките на картела, и че в крайна сметка то е спечелило поръчката.
- 134 Възможно е също, както предполага Комисията, в рамките на определени проекти за КАГИ членове на картела, а в конкретния случай първото засегнато предприятие, да са действали тайно в полза на личните си интереси и срещу интересите на другите членове на картела, както и срещу общия интерес.
- 135 Във всеки случай представените от FEN и FES документи не съдържат никакво указание, а и не са придружени от никакво друго доказателство, от което да може да се направи изводът, че намаляването на цената на проектите за КАГИ, което първото засегнато предприятие предоставя на [поверително] и на [поверително] в рамките на двете процедури за възлагане на обществени поръчки на [поверително], е било знак или последица от публично разграничаване през септември 2000 г. на това предприятие от картела и от сключените в рамките на същия споразумения. Следователно, дори да се предположи, че тези документи могат да се тълкуват в смисъл, че първото засегнато предприятие на няколко пъти след септември 2000 г. е спирало да подава оферти за участие в процедури за възлагане на обществени поръчки, съобразявайки се със сключените в рамките на картела споразумения, това не би позволило да се направи извод, че към този момент то е престанало да участва в посочения картел.

- 136 От това следва, че документите относно двете процедури за възлагане на обществени поръчки на [*поверително*], съставени на [*поверително*] и на [*поверително*], сами по себе си не са достатъчно доказателство за това, че първото засегнато предприятие е преустановило всякакво участие в дейността на картела след септември 2000 г.
- 137 От предходните анализи става ясно, че жалбоподателят не е посочил достатъчно надеждни доказателства или убедително алтернативно обяснение, за да обезсили посочените в обжалваното решение писмени доказателства, според които първото засегнато предприятие продължава да участва в нарушението през периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г.
- 138 Ето защо следва да се приеме, че в обжалваното решение Комисията е доказала, в съответствие с правилата, приложими към доказване на участието на предприятие в нарушение на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП, както бяха припомнени в точки 84—91 по-горе, и без да допуска явни грешки в преценката, в каквито е упреknата в рамките на настоящата жалба, че първото засегнато предприятие е продължило да участва в нарушението, което от своя страна е продължило в периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г. При тези условия жалбоподателят неоснователно поддържа, че Комисията е нарушила общи принципи на правото като правото на справедлив процес, презумпцията за невиновност, принципа *in dubio pro reo*, като е приела, че първото засегнато предприятие е продължило да участва в нарушението през периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г.
- 139 Предвид всички гореизложени съображения първото и второто правно основание следва да се отхвърлят.

По третото правно основание, изведено от нарушение на принципа на равно третиране, което опорочава извода на Комисията, че ФЕН е продължило да участва в нарушението след срещата на японските членове, проведена „на или около“ септември 2000 г.

Доводи на страните

¹⁴⁰ С третото правно основание жалбоподателят поддържа по същество, че като е достигнала до извода, че първото засегнато предприятие е продължило да участва в нарушението след срещата на японските членове, проведена „на или около“ септември 2000 г., Комисията е нарушила принципа на равно третиране в няколко отношения. На първо място, Комисията третира първото засегнато предприятие различно от Siemens, Hitachi, VA Tech или Schneider, приемайки, че тъй като не може да посочи окончателно датата, на която предприятието е престанало да участва в нарушението, посоченото предприятие е продължило да участва в това нарушение, въпреки че редица убедителни непреки доказателства, които се намират в преписката по делото, подкрепят изявленията им. На второ място, Комисията третира първото засегнато предприятие различно от Siemens, Hitachi, VA Tech или Schneider, приемайки в съображение 378 от обжалваното решение, че тъй като това предприятие е страна по споразумения относно проекти за КАГИ, които са продължили след септември 2000 г., то е продължило да участва в нарушението. На трето място, Комисията третира първото засегнато предприятие различно от VA Tech и Schneider, приемайки в съображение 377 от обжалваното решение, че тъй като това предприятие не се е разграничило публично от картела след септември 2000 г., то е продължило да участва в нарушението.

¹⁴¹ Комисията оспорва нарушението на принципа на равно третиране и иска третото правно основание да бъде отхвърлено като неоснователно.

Съображения на Общия съд

- ¹⁴² Според установената съдебна практика принципът на равно третиране е нарушен само когато сходни положения се третират по различен начин или различни положения се третират еднакво, освен ако това третиране не е обективно обосновано (Решение на Съда от 7 юни 2007 г. по дело *Britannia Alloys & Chemicals/Комисия, С-76/06 P*, Сборник, стр. I-4405, точка 40 и Решение на Общия съд от 14 май 1998 г. по дело *BPB de Eendracht/Комисия, T-311/94, Recuei*, стр. II-1129, точка 309).
- ¹⁴³ Според Комисията съществува разлика между положението на първото засегнато предприятие и това на Siemens, Hitachi, VA Tech или Schneider, доколкото за разлика от различните изявления на Siemens, на дружествата от групата Hitachi, от групата VA Tech или на Schneider, според които те напуснали картела за определен период, изявленията на FEN и FES, според които първото засегнато предприятие е престанало да участва в картела „на или около“ септември 2000 г., не е подкрепено от достоверни доказателства като съгласувани декларации на други членове на картела или писмени доказателства.
- ¹⁴⁴ В настоящия случай, както вече бе посочено в точки 113—137 по-горе, не е установено, че първото засегнато предприятие се е отказало да прилага валидните споразумения относно осем проекта за КАГИ с референтни номера [*поверително*] след септември 2000 г. и че FEN и FES не са отговорили на фиша за договаряне, за който самите те заявяват в отговора си на изложението на възраженията, че са получили на 28 септември 2000 г. с мотива, че те престанали да се прилагат спрямо първото засегнато предприятие, след като то преустановява участието си в картела след срещата на японските членове, проведена „на или около“ септември 2000 г. Различно е положението с изявленията на Siemens, на дружествата от групата Hitachi, на дружествата от групата VA Tech или на

Schneider, всички от които са подкрепени с достоверни доказателства, както става ясно от съображения 186—189 от обжалваното решение. По този начин в случая на тези предприятия Комисията е могла да установи, че те са напуснали картела на определената дата, което означава, че след това са престанали да прилагат валидни споразумения или да отговарят на фишове за договаряне, които били получили. От съображение 169 от обжалваното решение следва, че когато Siemens временно прекъсва участието си в картела, членовете на картела се конкурират с него за конкретни проекти за КАГИ по целия свят (вж. точка 132 по-горе).

¹⁴⁵ Освен това, докато от изявленията на другите членове на картела следва, че те са наясно за това, че Siemens, Hitachi, VA Tech или Schneider са напуснали картела на определена дата и за определен период от време, от същите изявления по никакъв начин не става ясно, че другите членове на картела също са мислили, че първото засегнато предприятие е престанало да участва в нарушението след срещата на японските членове, проведена „на или около“ септември 2000 г.

¹⁴⁶ Разликата между положението на Siemens, Hitachi, VA Tech или Schneider, от една страна, и положението на първото засегнато предприятие, от друга страна, както тя се изтъква от Комисията в обжалваното решение, позволява да се обоснове разликата в третирането, която се наблюдава между тези предприятия по отношение на евентуална дата на прекратяване на участието им в нарушението.

¹⁴⁷ От това следва, че третото правно основание също трябва да се отхвърли.

По четвъртото правно основание, изведено от явна грешка в преценката, която опорочава извода на Комисията, че FES е участвало в нарушението за периода от 15 април 1988 г. до 11 май 2004 г.

Доводи на страните

¹⁴⁸ В рамките на четвъртото правно основание жалбоподателят отбелязва, че член 1, буква з) от обжалваното решение, както и член 2, букви г) и е) от него, в които се приема, че FES е солидарно отговорно за плащането на наложените глоби, трябва да бъдат отменени, тъй като почиват на явно погрешна преценка на фактите в настоящия случай, според която FES е участвало в нарушението за периода от 15 април 1988 г. до 11 май 2004 г. От една страна, жалбоподателят изтъква, че първото засегнато предприятие не е участвало в нарушението за периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г. и че самото FES е управлявало това предприятие само между 1 юли 2001 г. и 30 септември 2002 г., а именно период, през който посоченото предприятие не участва в нарушението. От друга страна, той оспорва, че FES е управлявало непряко чрез JAEPS второто засегнато предприятие между 1 октомври 2002 г. и 11 май 2004 г. В крайна сметка само FEN или JAEPS, които управлявали първото засегнато предприятие и/или второто засегнато предприятие през целия или част от периода от 15 април 1988 г. до 11 май 2004 г., могли да носят отговорност за участието на тези предприятия в нарушението.

¹⁴⁹ Комисията иска четвъртото правно основание да бъде отхвърлено като недопустимо, тъй като се основава на твърдение за нарушение, което не е било представено от FEN и FES в хода на административното производство, според което преди 1 юли 2001 г. FES не е участвало в дейността в областта на КАГИ на групата Fuji. Впрочем, доколкото в отговора си на изложението на възраженията FEN и FES изрично признали личната отговорност на FES за участието на първото

засегнато предприятие в нарушението за периода от 15 април 1988 г. до септември 2000 г., те не можели да се връщат към посоченото признание в рамките на настоящото правно основание. Във всички случаи правното основание било неоснователно както от правна, така и от фактическа страна.

- 150 Жалбоподателят иска повдигнатото от Комисията възражение за недопустимост да бъде отхвърлено, доколкото FEN и FES ясно доказвали, че преди 1 юли 2001 г. FES не е участвало в дейността в областта на КАГИ на групата Fuji, ако не с отговора си на изложението на възраженията, поне с отговора си от 4 октомври 2004 г. на искането за предоставяне на информация (вж. точка 15 по-горе), и по-специално с някои приложения към този отговор доказателства.

Съображения на Общия съд

- 151 От член 1, буква з) от обжалваното решение следва, че FES е лично отговорно за участието на засегнатите предприятия в нарушението за периода от 15 април 1988 г. до 11 май 2004 г. Поради тази причина в член 2, букви г) и е) от обжалваното решение Комисията му налага солидарно с FEN глоба в размер на 2 400 000 EUR и солидарно с FEN, JAEPS и Hitachi — глоба в размер на 1 350 000 EUR.
- 152 От съображения 379 и 380 от обжалваното решение, които препращат към съображения 334, 373 и 385—402 от обжалваното решение, следва също, че според Комисията FES и FEN са солидарно отговорни за участието на първото засегнато предприятие в нарушението между 15 април 1988 г. и 30 септември 2002 г.

и че FES, FEN, JAEPS и Hitachi са солидарно отговорни за участието на второто засегнато предприятие в нарушението между 1 октомври 2002 г. и 11 май 2004 г.

- 153 Според съдебната практика, цитирана в точка 59 по-горе, лицата, които според Комисията са лично отговорни за участието на едно и също предприятие в нарушение, трябва да носят солидарна отговорност за това участие, тъй като към момента на извършване на нарушението или са управлявали пряко това предприятие, или действително са упражнявали контрол върху лицата, които управляват посоченото предприятие, и по този начин са определяли поведението му на пазара.
- 154 От съображения 334, 373 и 385—402 от обжалваното решение във връзка със съображения 32 и 33 следва, че Комисията е приела, от една страна, че първото засегнато предприятие, което е участвало в нарушението през целия период от 15 април 1988 г. до 11 май 2004 г., между 15 април 1988 г. и 30 септември 2002 г. е управлявано пряко от FES и FEN, и от друга страна, че второто засегнато предприятие, което е участвало в нарушението между 1 октомври 2002 г. и 11 май 2004 г. е управлявано през този период пряко от JAEPS и непряко чрез това последно общо дружество от FES, FEN и Hitachi.
- 155 Доколкото второто твърдение за нарушение, повдигнато от жалбоподателя в рамките на четвъртото правно основание, се смесва с петото правно основание, изведено по същество от явни грешки в преценката или от грешки при прилагане на правото, които опорочават извода на Комисията, че FEN и FES в качеството им на дружества майки на JAEPS трябва да са лично и солидарно отговорни за участието на второто засегнато предприятие в нарушението, те следва да се разгледат заедно и следователно при разглеждането на посоченото второ твърдение за нарушение да се препрати към разглеждането на петото правно основание (вж. точка 175 и сл. по-нататък).

- 156 По отношение на първото твърдение за нарушение, повдигнато от жалбоподателя в рамките на настоящото правно основание, е уместно да се изследва дали член 1, буква з) и член 2, буква г) от обжалваното решение се основават на явно погрешна преценка на фактите в настоящия случай, според която FES може да бъде лично отговорно за участието на първото засегнато предприятие в нарушението за периода от 15 април 1988 г. до 30 септември 2002 г. — дата, на която съгласно обжалваното решение дейността в областта на КАГИ на групата Fuji е прехвърлена на JAEPS (вж. точка 7 по-горе), тъй като то е управлявало посоченото предприятие през този период.
- 157 На първо място, следва да се разгледа дали, както поддържа Комисията, тази част от жалбата, с която се оспорва за първи път пред Общия съд личната отговорност на FES, приета в обжалваното решение поради участието на първото засегнато предприятие в нарушението за периода от 15 април 1988 г. до 30 септември 2002 г., която е възприета и в отправеното на FEH и FES изложение на възраженията, е недопустима, както е недопустимо да се позовават в това отношение пред Общия съд на обстоятелства, които последните изрично са признали в хода на административното производство.
- 158 Както вече бе припомнено в точка 124 по-горе, правилата, които изброяват правата и задълженията на предприятията в рамките на административното производство, предвидено в конкурентното право, не могат да се тълкуват в смисъл, че задължават дадено физическо или юридическо лице да сътрудничи в рамките на административното производство и в отговор на отправеното му от Комисията изложение на възраженията да формулира още на стадия на административното производство всички твърдения за нарушения, на които би желало да се позове в подкрепа на подадена пред съд жалба за отмяна на решението, прието в края на това производство. Този извод по никакъв начин не се поставя под съмнение от посочената от Комисията съдебна практика. Всъщност в рамките на делото, довело до постановяване на Решение Aalborg Portland и др./Комисия, точка 84 по-горе, е било прието да се упражни контрол върху основателността в спорното решение на вменяването на дадено нарушение на дружество, което не е оспорило това вменяване в хода на административното

производство, като това обстоятелство е взето предвид единствено с цел да се прецени обхватът на задължението за мотивиране, което в конкретния случай е в тежест на Комисията (Решение по дело Aalborg Portland и др./Комисия, точка 84 по-горе, точки 346—361, и Решение по дело Cimenteries CBR и др./Комисия, точка 88 по-горе, точки 1335 и 1336).

- 159 Когато засегнатото лице доброволно реши да сътрудничи и в рамките на административното производство признае изрично или имплицитно фактически или правни обстоятелства, които обосновават отговорността му за нарушението, което му е вменено, то не е ограничено поради тази причина при самото упражняване на правото на жалба, с което разполага на основание член 230, четвърта алинея ЕО (вж. в този смисъл Решение по дело Knauf Gips/Комисия, точка 41 по-горе, точки 89 и 90). При липсата на изрично предвидено правно основание за тази цел едно такова ограничение би било в противоречие с основните принципи на законност и на зачитане на правото на защита (Решение по дело Knauf Gips/Комисия, точка 41 по-горе, точка 91). Впрочем следва да се изтъкне, че правото на ефективни правни средства за защита и на достъп до безпристрастен съд е гарантирано от член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и че съгласно член 52, параграф 1 от тази харта всяко ограничаване на упражняването на правата и свободите, признати от нея, трябва да бъде предвидено в закон (вж. Решение по дело Knauf Gips/Комисия, точка 41 по-горе, точка 91).
- 160 Предвид изложените в точки 158 и 159 по-горе правила възражението за недопустимост на Комисията трябва да се отхвърли.
- 161 В рамките на настоящата жалба жалбоподателят не оспорва участието на първото засегнато предприятие в нарушението за периода от 15 април 1988 г. до септември 2000 г. Освен това, както е установено в точка 138 по-горе, в обжалваното решение Комисията с основание е могла да приеме, че първото засегнато предприятие е участвало в нарушението през целия период от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г. От това следва, че в рамките на първото твърдение за нарушение, повдигнато в рамките на четвъртото правно основание,

жалбоподателят неоснователно твърди, че в това отношение обжалваното решение е опорочено от явна грешка в преценката.

162 Доколкото жалбоподателят оспорва преценката на Комисията, според която FES можело да бъде лично отговорно за участието на първото засегнато предприятие в нарушението за периода от 15 април 1988 г. до 30 юни 2001 г., тъй като е управлявало посоченото предприятие през същия този период, най-напред следва да се припомни, от една страна, че мотивите на увреждащ акт трябва да позволят ефективното упражняване на контрол върху законосъобразността на този акт и да предоставят на заинтересованото лице необходимите данни, за да установи дали решението е обосновано или не, и от друга страна, че въпросът дали мотивите са достатъчни трябва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по случая, и по-специално от съдържанието на акта, естеството на изложените мотиви и интереса, който адресатите могат да имат от получаване на обяснения (Решение на Общия съд от 28 април 1994 г. по дело AWS Benelux/Комисия, T-38/92, Recueil, стр. II-211, точка 26 и цитираната съдебна практика). За да изпълнят горепосочените функции, достатъчните мотиви трябва да посочват ясно и недвусмислено съображенията на органа на Съюза, който е автор на акта (Решение по дело AWS Benelux/Комисия, посочено по-горе, точка 26 и цитираната съдебна практика). Освен това, когато, както в случая, решение за прилагане на член 81 ЕО и член 53 ЕИП се отнася до няколко адресати и поражда проблеми при определянето на субекта, който носи отговорност за нарушението, това решение трябва да съдържа достатъчно мотиви по отношение на всеки от адресатите, и по-специално по отношение на тези от тях, които по смисъла на това решение трябва да понесат отговорността за нарушението (Решение по дело AWS Benelux/Комисия, посочено по-горе, точка 26).

163 Фактът, че в настоящия случай жалбоподателят се позовава на правно основание по същество, изведено от явна грешка в преценката, а не на липса или непълнота на мотивите, тоест на основание, което спада към съществените процесуални нарушения по смисъла на член 230 ЕО (понастоящем член 263 ДФЕС), не лишава съда от възможността да разгледа служебно подобно правно основание, тъй като то представлява публичноправно основание, което може и дори трябва да бъде разгледано служебно (Решение на Съда от 2 декември 2009 г. по дело Комисия/Ирландия и др., C-89/08 P, Сборник, стр. I-11245, точка 54), при

спазване на принципа на състезателност (Решение по дело Комисия/Ирландия и др., посочено по-горе, точка 54).

164 В настоящия случай в съображение 32 от обжалваното решение Комисията се ограничава да посочи, без други уточнения, че дейността в областта на КАГИ на групата Fuji е ръководена от FES, поради което, както следва от съображения 373 и 379 от същото решение, последното дружество е отговорно за посоченото в член 1, буква з) от обжалваното решение нарушение, по-специално за периода от 15 април 1988 г. до 30 септември 2002 г. Обжалваното решение не позволява нито на жалбоподателя, нито на Общия съд да установи фактическите и правните обстоятелства, на които се позовава Комисията, за да приеме, че FES е ръководело дейност в областта на КАГИ на групата Fuji между 15 април 1988 г. и 30 юни 2001 г. че поради тази причина то е отговорно за нарушението за същия този период.

165 В отговор на въпрос на Общия съд (точка 41 по-горе) Комисията обяснява липсата на уточнение в това отношение в обжалваното решение с факта, че в отговора си на изложението на възраженията FEN и FES са признали изрично, че FES носи отговорност за нарушението. Това обяснение обаче не може да се приеме. Безспорно в съображение 374 от обжалваното решение, като посочва „изложените от Fuji доводи“, Комисията споменава, че „Fuji признава, че е участвало в описания в изложението на възраженията картел между 1988 г. и септември 2000 г., но не и след това“. Само това позоваване обаче не позволява да се направи ясно и недвусмислено изводът, че Комисията е имала намерение да основе преценката си, че FES е ръководело дейност в областта на КАГИ на групата Fuji между 1988 г. и 30 юни 2001 г. и следователно по тази причина може да носи отговорност за нарушението единствено на доводите, изложени от FEN и FES в хода на административното производство. По-специално в съображения 32, 373 и 379 от обжалваното решение не се съдържа никакво позоваване на доводите на FEN и FES, посочени в съображение 374 от същото това решение. A fortiori, в тях не се съдържат никакви данни, които да позволят на жалбоподателя и на Общия съд да разберат причините, които са накарали Комисията да тълкува доводите на FEN и FES в смисъл, че FES е признало, че е ръководело дейност в областта на КАГИ на групата Fuji между 15 април 1988 г. и 30 юни

2001 г. и по тази причина носи отговорност за нарушението за същия този период. В настоящия случай подобни данни са още по-необходими, тъй като приетото от Комисията тълкуване е в противоречие с информацията, която FEN и FES съобщават в отговора си от 4 октомври 2004 г. на искането на Комисията за предоставяне на информация (точка 15 по-горе). Всъщност от внимателния прочит на този отговор, и по-специално на приложение Г към него, който има за цел да отговори по-специално на въпросите на Комисията относно правните субекти, ръководили дейност в областта на КАГИ на групата Fuji, следва, че преди 1 юли 2001 г. единствените правни субекти, които упражняват подобна дейност, са FEN и две дъщерни дружества, които последното притежава изцяло, а именно Fuji Electric Corp. of America (FECOА) и Fuji Electric International Corp. (FEIC).

¹⁶⁶ Освен това по-подробни обяснения в обжалваното решение са необходими, доколкото възприетото от Комисията тълкуване на доводите на FEN и FES не може да обясни вменияването на FES на отговорност за нарушението за целия период от 15 април 1988 г. до 30 юни 2001 г. Всъщност твърдяното от Комисията признаване на отговорността не покрива периода „след“ септември 2000 г.

¹⁶⁷ Доколкото, от друга страна, Комисията поддържа, че обжалваното решение е обосновано във всички случаи предвид признатия от жалбоподателя факт, че от 1 юли 2001 г. на FES е прехвърлена определена дейност в областта на КАГИ на групата Fuji и че доколкото по този начин то наследява икономически FEN или неговите изцяло притежавани дъщерни дружества, в съответствие със съдебната практика в тази област (Решение по дело Aalborg Portland и др./Комисия, точка 84 по-горе, точки 346—360) върху него се прехвърля и тяхната отговорност за участието на първото засегнато предприятие в нарушението, по-специално в периода от 15 април 1988 г. до 30 юни 2001 г., е важно да се припомни, че по силата на член 263 ДФЕС (по-рано член 230 ЕО) Общият съд трябва да се ограничи до контрол за законосъобразност на обжалваното решение въз основа на съдържащите се в него мотиви (Решение на Общия съд от 6 март 2001 г. по дело IPK-München/Комисия, T-331/94, Rescueil, стр. II-779, точка 91). В конкретния

случай следва да се отбележи, че не може да се счете, че посочените от Комисията мотиви се съдържат в обжалваното решение. Всъщност нито в последното, нито в изложението на възраженията Комисията е посочила, че смята FES за отговорно за участието на първото засегнато предприятие в нарушението за разглеждания период в качеството му на икономически приемник на FEN или на изцяло притежаваните от него дъщерни дружества. За разлика от това, за да вмени отговорността за нарушението на FES, тя винаги е посочвала, че последното „между другото“ е ръководело дейността в областта на КАГИ на групата Fuji и че следователно то е ръководело пряко първото засегнато предприятие през този период. Тези два вида отговорност обаче се различават съществено, тъй като лице, което управлява предприятие към момента на участието му в нарушението, по принцип трябва да отговаря за това нарушение в съответствие с принципа на личната отговорност (вж. посочената в точка 58 по-горе съдебна практика), докато прехвърлянето на отговорност в резултат на прилагането на т.нар. критерий „на икономическа приемственост“ се явява изключение от същия този принцип (вж. в този смисъл Решение по дело ETI и др., точка 58 по-горе, точки 39, 40 и 46).

168 От това следва, че новите мотиви, изведени от прилагането на т.нар. принцип на „икономическа приемственост“ и посочени от Комисията в рамките на настоящото производство, не могат да се вземат предвид при контрола за законсъобразност на обжалваното решение и че доводите на Комисията, които се основават на тях, трябва да бъдат отхвърлени.

169 Предвид гореизложеното и представените от страните становища следва да се установи служебно, че обжалваното решение, доколкото вменява на FES отговорността за участието на първото засегнато предприятие в нарушението за периода от 15 април 1988 г. до 30 юни 2001 г., е опорочено от непълнота на мотивите, което е засегнало правото на защита и на ефективни правни средства за защита на жалбоподателя и е попречило на Общия съд да упражни контрол върху основателността на точките от обжалваното решение, които се оспорват с настоящото правно основание.

170 Ето защо член 1, буква з) и член 2, буква г) от обжалваното решение трябва да се отменят, доколкото се позовават на немотивираната констатация, че FES „между другото“ е управлявало първото засегнато предприятие през периода от 15 април 1988 г. до 30 юни 2001 г.

171 От друга страна, доколкото жалбоподателят оспорва, че FES може да е лично отговорно за участието на първото засегнато предприятие в нарушението за периода от 1 юли 2001 г. до 30 септември 2002 г., е важно да се уточни, че той не оспорва, че от 1 юли 2001 г. FES е ръководело определена дейност в областта на КАГИ на групата Fuji, по-специално поради поемането на FEIC — едно от дъщерните дружества, изцяло притежавани от FEN, а само че дейността, по-специално тази, която преди това е упражнявана от FEIC, е част от първото засегнато предприятие. В това отношение следва да се уточни, както признава жалбоподателят и както следва освен това от приложение Г към отговора от 4 октомври 2004 г. на искането за предоставяне на информация, че FEIC упражнява по-специално през периода от 15 април 1988 г. до 30 юни 2001 г. дейността по пускането на пазара на проектите за КАГИ на международните клиенти с изключение на обществените услуги и Северна Америка — северноамериканският пазар, който не е засегнат от нарушението, е запазен за FESCOA — и че по този начин по принцип то е било пряко отговорно за прилагането на общото споразумение и за липсата на търсене на нови клиенти в целия вътрешен пазар, а в последствие и на територията на ЕИП. От това следва, че противно на поддържаното от жалбоподателя, дейността в областта на КАГИ, упражнявана от FEIC, задължително е част от „дейността на Fuji [по проекти за]КАГИ, [които] се ръководят впрочем от [FEN] и [FES]“, както те са посочени в съображение 32 от обжалваното решение. Следователно те са част от първото предприятие, засегнато от обжалваното решение, както то е описано в точка 61 по-горе. Следователно, без да допуска грешката, в която е упреknата, в обжалваното решение Комисията смята FES за лично отговорно за участието на първото засегнато предприятие в нарушението за периода от 1 юли 2001 г. до 30 септември 2002 г.

172 Предвид всички гореизложени съображения първото твърдение за нарушение от четвъртото правно основание следва да се уважи частично и да се отмени

член 1, буква з) и член 2, буква г) от обжалваното решение, доколкото Комисията установява или се позовава на констатацията, че FES, което е правоприемник на жалбоподателя, може да носи лична отговорност за нарушението за периода от 15 април 1988 г. до 30 юни 2001 г., доколкото то пряко е управлявало „между другото“ посоченото предприятие през същия този период. В останалата си част първото твърдение за нарушение от четвъртото правно основание следва да се отхвърли.

По петото правно основание, изведено от явни грешки в преценката или грешки при прилагането на правото, които опорочават извода на Комисията, според който FEN и FES трябва да бъдат лично и солидарно отговорни за участието на JAEPS в нарушението

Доводи на страните

- ¹⁷³ По същество жалбоподателят поддържа, че член 2, буква е) от обжалваното решение трябва да бъде отменен, доколкото се позовава на явно погрешна преценка на фактите, според която FEN и FES могли да бъдат отговорни за участието на JAEPS в нарушението или по-точно на второто засегнато предприятие, тогава под управлението на JAEPS, за периода от 1 октомври 2002 г. до 11 май 2004 г. Според жалбоподателя Комисията не е представила доказателството, което е нейно задължение, за това, че FEN и FES били в състояние да упражняват решаващо влияние върху JAEPS, обосновавайки се, че те са лично и солидарно отговорни с JAEPS и Hitachi за плащането на глобата, наложена поради участието на второто засегнато предприятие в нарушението за периода от 1 октомври 2002 г. до 11 май 2004 г.

174 Комисията смята, че са налице множество улики, които, разгледани в тяхната цялост, подкрепят констатацията в обжалваното решение, че FEN и FES са упражнявали решаващо влияние върху JAEPS, позволявайки нарушението да продължи след прехвърлянето на JAEPS на 1 октомври 2002 г. на дейността в областта на КАГИ на групата Fuji. Следователно Комисията прави извода, че петото правно основание следва да се отхвърли като неоснователно.

Съображения на Общия съд

175 Преди да се пристъпи към анализ по същество на настоящото правно основание, както и поради причините, изложени в точка 155 по-горе по второто твърдение за нарушение на четвъртото правно основание, е от значение да се определи точният предмет на констатацията в основата на това правно основание, както и на визираните от тази констатация съображения от обжалваното решение и да се напомнят правилата, приложими към вменяването на нарушение на конкурентното право в отношенията между дъщерно дружество и дружеството му майка.

— По предмета на възражението в основата на петото правно основание

176 Жалбоподателят не оспорва, че второто засегнато предприятие е участвало в нарушението между 1 октомври 2002 г. и 11 май 2004 г. Той не оспорва и че през този период посоченото предприятие е поставено пряко на отговорността или под управлението на JAEPS. За разлика от това, оспорва, че самите FEN и FES чрез пряко или косвено участие с 30 % от капитала на JAEPS, са управлявали действително второто засегнато предприятие и че следователно са го управлявали непряко между 1 октомври 2002 г. и 11 май 2004 г.

— По съображенията от обжалваното решение, посочени в петото правно основание

- 177 В съображения 383—403 от обжалваното решение Комисията разглежда личната отговорност на FEN и FES като дружества майки на JAEPS, под пряката отговорност на което е поставено второто засегнато предприятие поради участието на последното в нарушението за периода от 1 октомври 2002 г. до 11 май 2004 г. По-специално Комисията посочва следното:

„(383) [JAEPS] е учредено през юли 2001 г. и е участвало в описаното в настоящото решение тайно споразумение между 1 октомври 2002 г. (когато дейността [дейността в областта на]КАГИ на Hitachi и [на] Fuji е прехвърлена на JAEPS) и 11 май 2004 г. (дата на последната среща на картела поради съобщението за проверките на Комисията).

(384) JAEPS е учредено, за да прегрупира дейността по [пренос и разпространение на електричество] на дружествата майки с цел снабдяване на клиентите от този сектор [бележка под линия 399: стр. 23134 (Отговор на [дружествата от групата] Hitachi на изложението на възраженията.) [Hitachi] и [FES] (100 % дъщерно дружество на [FEN]) притежават съответно 50 % и 30 % от капитала на общото предприятие JAEPS (третия собственик е [Meidensha]).

[...]

(389) Единствено съответните участия на дружествата майки в JAEPS не позволява на Комисията да презумира, че тези дружества са упражнили решаващо влияние върху поведението на JAEPS върху пазара по принцип или върху дейността му в рамките на картела по-специално. Фактите обаче ясно показват, че Hitachi и Fuji са могли да упражняват

или действително са упражнявали решаващо влияние по отношение на участието на JAEPS в описаната в настоящото решение дейност на картела от 1 октомври 2002 г. до 11 май 2004 г. Комисията приема, че JAEPS не е определяло самостоятелно поведението си на пазара, а е следвало търговските практики и поведение, определяни от Hitachi и Fuji.

(390) Като прехвърлят дейността си [в областта на]КАГИ на JAEPS (без обаче да прехвърлят съответните си дъщерни дружества, преди действащи в тази област), Hitachi и Fuji са използвали на практика JAEPS като средство, за да продължат дългогодишното си участие в картела [бележка под линия 400: преписката на Комисията не съдържа доказателства срещу Meidensha] производители [на проекти за]КАГИ (Hitachi и Fuji продължават и двете да продават [КАГИ] с тяхната собствена марка, но с подизпълнител JAEPS).

(391) Тези изводи се основават на обективни фактори като [...] контролната и управленска роля на дейността на JAEPS, изиграна от Hitachi и Fuji[,] предходното участие на Hitachi и Fuji в дейността на картела преди учредяването на JAEPS[,] фактът, че дъщерните дружества на Hitachi и Fuji, които преди това са участвали в дейността [в областта на] КАГИ, са се оттеглили, за да оставят JAEPS да ги наследи, оказвайки му впоследствие помощ и че са запазили интереса си за стоките като дистрибутори на последните [,] присъствието на срещите на картела на представители на JAEPS едновременно или последователно наети на работа от Hitachi и/или Fuji и [...] и фактът, че голям брой ръководни кадри на JAEPS са едновременно или последователно ръководни кадри при Hitachi и Fuji.

[...]

(402) Решението на Hitachi и Fuji да продължат участието си в картела чрез общо предприятие не им позволява да избягат от отговорността си по отношение на това участие.

(403) Следователно [JAEPS], [Hitachi], [FEN] и [FES] са солидарно отговорни за участието на JAEPS в нарушението от 1 октомври 2002 г. до 11 май 2004 г.“

¹⁷⁸ По този начин от обжалваното решение следва, че от 1 октомври 2002 г. Комисията ангажира личната отговорност на FEN и FES не в качеството им на пряко ръководещи първото засегнато предприятие, а в качеството им на дружества майки на JAEPS, под пряката отговорност на което се намира второто засегнато предприятие.

— По правилата, приложими към вменяването на нарушение на конкурентното право в отношенията между дъщерно дружество и дружеството му майка

¹⁷⁹ За прилагането на правилата на конкуренцията е от значение не дали формално са обособени няколко дружества вследствие на самостоятелната им правосубектност, а по-скоро дали тези дружества имат единно пазарно поведение. Следователно възможно е да се окаже необходимо да се определи дали две дружества, които имат различна правосубектност, образуват или принадлежат към едно и също предприятие или икономическа единица, която има едноединствено поведение на пазара (Решение по дело DaimlerChrysler/Комисия, точка 56 по-горе, точка 85; вж. също в този смисъл Решение по дело Imperial Chemical Industries/Комисия, точка 58 по-горе, точка 140).

- 180 Така според установената съдебна практика обстоятелството, че дадено дъщерно дружество има отделна правосубектност, не е достатъчно, за да изключи възможността дружеството майка да носи отговорност за неговото поведение, по-конкретно когато дъщерното дружество не определя самостоятелно поведението си на пазара, а прилага главно указанията, които са му дадени от дружеството майка (Решение по дело ICI/Комисия, точка 58 по-горе, точки 132 и 133, и Решение по дело „PVC II“, точка 57 по-горе, точка 960). Когато дъщерното дружество не разполага с реална самостоятелност да определя поведението си на пазара, установените с член 81, параграф 1 ЕО забрани могат да се считат за неприложими в отношенията между дъщерното дружество и неговото дружество майка, с което то образува един стопански субект (Решение по дело ICI/Комисия, точка 58 по-горе, точка 134, Решение на Общия съд от 12 януари 1995 г. по дело Viho/Комисия, T-102/92, Recueil, стр. II-17, точка 51). По аналогия посочената съдебна практика се прилага към член 53, параграф 1 от Споразумението за ЕИП.
- 181 В този контекст по принцип Комисията е тази, която трябва да докаже, че дружеството майка действително е упражнявало решаващо влияние върху поведението на дъщерното си дружество на пазара, и то въз основа на съвкупност от фактически обстоятелства, сред които по-конкретно евентуалното ръководно правомощие, упражнявано от дружеството майка или дружествата майки спрямо дъщерното им дружество (вж. Решение на Общия съд от 27 септември 2006 г. по дело Avebe/Комисия, T-314/01, Recueil, стр. II-3085, точка 136 и цитираната съдебна практика).
- 182 Обикновено притежаването на мажоритарен дял от капитала на дъщерното дружество може да позволи на дружеството майка действително да упражнява решаващо влияние върху дъщерното си дружество, по-специално върху поведението му на пазара. Вече е прието, че когато действително упражняваният контрол от дружество майка върху дъщерното му дружество, от което то притежава 25,001 % от капитала, съответства на миноритарно участие, твърде отдалечено от мажоритарното, не може да се приеме, че дружеството майка и дъщерното му дружество принадлежат към една и съща група, в рамките на която образуват икономическо образувание (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 6 април 1995 г. по дело Tréfileurope/Комисия, T-141/89, Recueil, стр. II-791, точка 129).

183 Миноритарното участие обаче може да позволи на дружеството майка действително да упражнява решаващо влияние върху поведението на дъщерното си дружество, ако е придружено от права, които обикновено превишават предоставените на миноритарните акционери права, за да се защитят финансовите им интереси, които, разгледани според метода на съвкупността от съгласувани улики по правната си или икономическа природа, са от естество да докажат, че се упражнява решаващо влияние върху поведението на дъщерното дружество на пазара. По този начин доказателството за ефективно упражняване на решаващо влияние може да се представи от Комисията посредством съвкупност от улики, въпреки че всяка от тези улики сама по себе си няма необходимия доказателствен характер.

184 Ефективното упражняване на правомощие по управление от дружеството майка или от дружествата майки върху дъщерните им дружества може да следва пряко от прилагането на приложимите правни разпоредби или от споразумение между дружествата майки, сключено в съответствие със същите тези правни разпоредби, за управлението на общото им дъщерно дружество (вж. в този смисъл Решение по дело Avebe/Комисия, точка 181 по-горе, точки 137—139). Значението на участието на дружеството майка в управлението на дъщерното му дружество може да се удостовери и чрез присъствието начело на дъщерното дружество на редица лица, които заемат ръководни функции в дружеството майка. Подобно натрупване на функции задължително поставя дружеството майка в положение да влияе решително върху поведението на дъщерното му дружество на пазара, доколкото позволява на членовете на ръководството на дружеството майка при упражняване на ръководните им функции в дъщерното дружество да следят поведението на последното на пазара да съответства на посочените от ръководните органи на дружеството майка насоки. Подобна цел може да се постигне, без член или членове на дружеството майка, които поемат ръководни функции в дъщерното дружество, да имат качеството на довереник на дружеството майка. Накрая участието на дружеството майка или на дружествата майки в управлението на дъщерното дружество може да следва от служебните отношения, които първите поддържат с второто. По този начин, когато дружеството майка е и доставчик или клиент на дъщерното си дружество, то има много характерен интерес да ръководи производствената и дистрибуторската дейност на последното, за да се възползва максимално от печалбата, генерирана от така осъществената вертикална интеграция (вж. в този смисъл заключението на генералния адвокат Mischo по дело Stora Kopparbergs Bergslags/Комисия, точка 58 по-горе, Recueil, стр. I-9928, точки 50 и 51).

185 Предвид факта че по силата на член 263 ДФЕС (по-рано член 230 ЕО) Общият съд трябва да се ограничи до контрол за законосъобразност на обжалвания акт въз основа на съдържащите се в този акт мотиви (Решение по дело IPK-München/Комисия, точка 167 по-горе, точка 91), ефективното упражняване на ръководно правомощие от дружеството майка върху дъщерното му дружество трябва да се прецени в зависимост от представените от Комисията в обжалваното решение доказателства, които вменяват отговорността за нарушението на дружеството майка. Следователно по същество единственият релевантен въпрос е дали доказването на нарушението е свързано или не с посочените доказателства (Решение по дело Cimenteries CBR и др./Комисия, точка 87 по-горе, точка 726).

— По събраните от Комисията в обжалваното решение доказателства за ефективното упражняване от FEN и FES на ръководно правомощие върху JAEPS

186 Предвид припомнената в точки 179—185 по-горе съдебна практика, на първо място, следва да се изследват събраните в обжалваното решение улики относно клаузите от рамково споразумение за учредяването на общото дъщерно дружество JAEPS (наричано по-нататък „рамково споразумение“), сключено на *[поверително]* между Hitachi, FEN и Meidensha (наричани по-нататък „учредителни дружества“).

187 За да засили контролната и ръководна роля на FEN и FES в JAEPS, в съображение 395 от обжалваното решение Комисията посочва по-специално следното:

„*[поверително]*“.

- 188 Относно фактичестката преценка FEN и FES единствено посочват в становищата си или в писмения им отговор на поставените от Общия съд въпроси, че от подобна преценка не може да се направи извод, че са упражнявали решаващо влияние върху поведението на JAEPS на пазара, тъй като [поверително].
- 189 Член [поверително] от рамковото споразумение, както то е предоставено от FEN и FES в приложение към отговора им на изложението на възраженията, гласи, че [поверително].
- 190 Член [поверително] от рамковото споразумение предвижда [поверително]. Според член [поверително] от рамковото споразумение [поверително]. В това отношение член [поверително] от рамковото споразумение гласи, че [поверително]. Накрая, член [поверително] от рамковото споразумение гласи, че [поверително].
- 191 Член [поверително] от рамковото споразумение предвижда също, че [поверително].
- 192 Накрая член [поверително] от рамковото споразумение [поверително].
- 193 Следователно от член [поверително] от рамковото споразумение във връзка с другите клаузи от същото споразумение следва, че всяко учредително дружество има правомощието [поверително] да упражнява решаващо влияние върху поведението на JAEPS на пазара. Всъщност [поверително]. От това следва, че учредителните дружества задължително трябва да постигнат съгласие по важните решения относно поведението на пазара на общото им дъщерно дружество.

- 194 Жалбоподателят не е представил нито едно доказателство в подкрепа на твърденията си [поверително]. В този смисъл неоспореният от жалбоподателя факт, че [поверително], удостоверява, че [поверително] на практика учредителните дружества е трябвало да постигнат съгласие по важните решения относно ръководството и икономическата дейност на JAEPS.
- 195 По отношение на твърдението на жалбоподателя, според което [поверително], дори да се приеме, че е основателно, само по себе си това не е определящо, тъй като [поверително]. В точка 4.3 от отговора им на изложението на възраженията FEH и FES всъщност признават, че „[поверително]“ и че „[поверително]“. Във всеки случай, както посочва Комисията, от точки 5.7 и 5.8 от отговора на FEH и FES на изложението на възраженията следва [поверително]. Накрая в писмото им до Комисията от 10 ноември 2006 г. FEH и FES приемат, че „[поверително]“. [поверително] Предвид клаузите на член [поверително] от рамковото споразумение във всеки случай изглежда погрешно да се твърди, както прави жалбоподателят, че „[поверително]“.
- 196 Що се отнася до факта, че участието на второто засегнато предприятие, тогава под прякото ръководство на JAEPS, не е обсъждано на срещите между председатели и/или ръководни кадри на учредителните дружества, той не е от значение, тъй като съвсем не е необходимо за вменяване на дружество майка на действията, извършени от неговото дъщерно дружество, да се докаже, че това дружество майка е участвало пряко или е знаело за инкриминираното поведение. Всъщност не свързаното с нарушението отношение на подбудителство между дружеството майка и неговото дъщерно дружество, нито — на по-силно основание — участието на дружеството майка в споменатото нарушение, а фактът, че към момента, в който е извършено нарушението, дружеството майка и дъщерното му дружество имат еднакво поведение на пазара, дава право на Комисията да адресира решението за налагане на глоби до дружеството майка в група от дружества (Решение на Общия съд по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 57 по-горе, точка 58 и Решение на Общия съд от 30 април 2009 г. по дело Itochu/Commission, Т-12/03, Сборник, стр. II-883, точка 58). В настоящия случай Комисията не трябва да доказва, че жалбоподателят е участвал пряко или че

са знаели за участието в нарушението на второто засегнато дружество, тогава поставено под прякото ръководство на JAEPS, а единствено да установи, че към момента на това участие посочените дружества действително упражняват решаващо влияние върху поведението на дъщерните им дружества на пазара, по-специално като членове на ръководен орган (вж. точки 180 и 181 по-горе).

197 На второ място, важно е да се разгледат събраните в обжалваното решение улики относно факта, че голям брой ръководни кадри на JAEPS са едновременно или последователно ръководни кадри при FEN или FES.

198 В съображение 400 от обжалваното решение Комисията посочва:

„В това отношение следните примери за припокриване на ръководните постове при Fuji [...] са показателни:

- а) [Г-н Os.] е [поверително] на JAEPS от [поверително] до [поверително] и едновременно с това [поверително] на [FES]. Впоследствие става [поверително] на последното дружество на [поверително].
- б) [Г-н Н. Н.], [поверително] [и] [поверително] на JAEPS от [поверително] до [поверително] е и [поверително] на [FEN]. Впоследствие става [поверително] на [FES].
- в) [Г-н Ok.] наследява [Г-н I.] като [поверително] на JAEPS до [поверително]. Едновременно с това той е [поверително] на [FES].

г) [Г-н Y.], [поверително] на JAEPS от [поверително], едновременно с това е [поверително], а впоследствие [поверително] на [FES].

д) [Г-н A.], [поверително] на JAEPS до [поверително], едновременно с това е [поверително] на [FEN].

е) [Г-н K.] наследява [Г-н A.] като [поверително] на JAEPS от [поверително]. Едновременно с това е [поверително] на [FES]“.

199 Наслагването на ръководни постове в FEN или FES и на [поверително] постове в JAEPS задължително поставя FEN и FES в положение действително да влияят в решителна степен върху поведението на JAEPS на пазара, до степен, че позволява на членовете на ръководството на посочените дружества да контролират поведението на пазара на последното да съответства на това на [поверително] в съответствие с клаузите на член [поверително] от рамковото споразумение. От съображение 393 от обжалваното решение, потвърдено в това отношение от част 3 от отговора на дружествата от групата Hitachi на изложението на възраженията и от точки 5.10 и 5.11 от отговора на FEN и FES на изложението на възраженията, следва, че [поверително]. FEN и FES обаче нито оспорват, нито поддържат, че ръководните им кадри, които са едновременно [поверително] на JAEPS в качеството на [поверително], не са получавали необходимата информация, за да поемат отговорността си. Дори да се приеме, че последните не са получавали информация относно [поверително], от точка 5.10 от отговора на FEN и FES на изложението на възраженията следва, че за учредителните дружества те са информационен вектор по отношение на въпросите, обсъждани на [поверително] на JAEPS, а именно въпросите относно [поверително] на JAEPS.

200 На трето място, е важно да се разгледат събраните в обжалваното решение улики относно факта, че FES и FEN са запазили интереса си за проектите за КАГИ, произведени от JAEPS като дистрибутори на последните.

- 201 Фактът, че при създаването на JAEPS FES и FEN са продължили, както е посочено в съображение 398 от обжалваното решение, да продават проекти за КАГИ, произведени от JAEPS, „на собствените си клиенти, освен публичните служби“, което според Комисията представлява от [поверително] до [поверително] % от дейността в областта на КАГИ на групата Fuji преди учредяването на JAEPS, и че са станали важни клиенти на JAEPS, свидетелства, че са запазили специфичен търговски интерес от действителното упражняване на решаващо влияние върху поведението на дъщерното им дружество на пазара [поверително], в съответствие с клаузите на член [поверително] от рамковото споразумение.
- 202 По този начин, без дори да е необходимо в светлината на предходните констатации да се изследват другите улики, събрани в това отношение в обжалваното решение, чиято релевантност също е оспорена от жалбоподателя, следва да се направи изводът, че доказателството за ефективното упражняване от FES и FEN на решаващо влияние върху насоката за действие на пазара, следвана от JAEPS, е представено в достатъчна степен от правна гледна точка от Комисията предвид съвкупността, съставена от самите улики, събрани в обжалваното решение и изведени от клаузите на рамковото споразумение, от наслагването на ръководни постове при FES и FEN и в JAEPS, и от интереса, който са запазили FEN и FES за проектите за КАГИ, произведени от JAEPS, като дистрибутори на последните.
- 203 Следователно правилно при обстоятелствата в настоящия случай Комисията приема, че FES и FEN са лично и солидарно отговорни с Hitachi и JAEPS за участието на второто засегнато предприятие в нарушението за периода от 1 октомври 2002 г. до 11 май 2004 г.
- 204 Ето защо петото правно основание, както и второто твърдение за нарушение от четвъртото правно основание трябва да се отхвърлят като неоснователни.

2. По исканията за частично изменение на обжалваното решение

205 По същество жалбоподателят приканва Общия съд в рамките на пълния му съдебен контрол по силата на член 261 ДФЕС (по-рано член 229 ЕО) да намали съществено размера на наложените на FES и FEH в член 2, букви г) и е) от обжалваното решение глоби, като вземе предвид невъзможността да се вмени законосъобразно на FEH нарушението, установено в член 1 от обжалваното решение, за периода от септември 2000 г. до 30 септември 2002 г., невъзможността да се вмени законосъобразно на FES същото това нарушение за периода от 15 април 1988 г. до 30 септември 2002 г., невъзможността да се вмени законосъобразно на FES и FEH, в качеството им на дружества майки на JAEPS, нарушението за периода от 1 октомври 2002 г. до 11 май 2004 г. и накрая необходимостта да се намалят наложените на FES и FEH глоби предвид съществената добавена стойност по смисъла на параграф 23, буква б) от Известието относно сътрудничеството на предоставената от тях в хода на административното производство информация или в противен случай предвид смекчаващото обстоятелство, че тази информация е позволила на Комисията да установи без много трудност наличието на нарушение по смисъла на точка 3, шесто тире от Насоките относно метода за определяне на размера на глобите, налагани съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 65, параграф 5 от Договора за [Европейска общност за въглища и стомана] (ОВ С 9, 1998 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 3, стр. 69, наричани по-нататък „Насоките“).

Предварителни бележки по пълния съдебен контрол на съда на Съюза

206 На основание член 261 ДФЕС (по-рано член 229 ЕО) различни регламенти предоставят на юрисдикциите на Съюза пълен съдебен контрол в областта на санкциите. По-специално член 17 от Регламент № 17 и член 31 от Регламент

№ 1/2003 предвиждат Общият съд да има пълен съдебен контрол върху жалбите срещу решения, с които Комисията определя или е определила глоба.

207 Пълният съдебен контрол обаче може да се упражнява от юрисдикциите на Съюза единствено в рамките на контрола за законосъобразност на актовете на институциите, и по-специално на жалбата за отмяна. Всъщност член 261 ДФЕС (по-рано член 229 ЕО) не съставлява самостоятелно средство за съдебна защита, а има единствено за цел да разшири обхвата на правомощията, с които разполага съдът на Съюза, в рамките на обжалването по член 263 ДФЕС (по-рано член 230 ЕО). Следователно обжалване, чиято цел е съдът на Съюза да упражни пълния си съдебен контрол срещу решение, с което се налага санкция, задължително включва или обхваща пълно или частично искане за отмяна на това решение (Определение на Общия съд от 9 ноември 2004 г. по дело FNICGV/Комисия, T-252/03, Recueil, стр. II-3795, точка 25).

208 Отвъд контрола за законосъобразност, извършван в рамките на жалбата за отмяна на основание член 263 ДФЕС (по-рано член 230 ЕО), който позволява само да се отхвърли жалбата за отмяна или да се отмени обжалваният акт, както е предвидено в член 264 ДФЕС (по-рано член 231 ЕО), пълният съдебен контрол оправомощава съда на Съюза да измени обжалвания акт, без да го отменя, като вземе предвид всички фактически обстоятелства, за да го измени, например размера на наложената глоба (Решение на Съда от 15 октомври 2002 г. по дело Limburgse Vinyl Maatschappij и др./Комисия, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P-C-252/99 P и C-254/99 P, Recueil, стр. I-8375, точка 692). Следователно в области като определянето на размера на глоба, в които Комисията разполага със свобода на преценка, например по отношение на процента на увеличение с оглед на продължителността на нарушението или на необходимостта да се придаде на санкцията възпиращ ефект или например оценката на качеството и полезността на сътрудничеството, предоставено от предприятие в хода на административното производство, по-специално спрямо приноса на други предприятия, фактът, че контролът за законосъобразност, извършван в рамките на жалбата за отмяна на основание член 263 ДФЕС (по-рано член 230

ЕО), се свежда до контрол дали не е налице явна грешка в преценката, по принцип не засяга упражняването от съда на Съюза на пълнен съдебен контрол (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 15 юни 2005 г. по дело Tokai Carbon и др./Комисия, точка 59 по-горе, точка 164 и цитираната съдебна практика и Решение на Общия съд от 6 май 2009 г. по дело Wieland-Werke/Комисия, T-116/04, Сборник, стр. II-1087, точки 32, 33 и 124).

209 В рамките на пълния си съдебен контрол съдът на Съюза е компетентен да прецени подходящия характер на размера на глобите предвид критериите, определени според случая в член 15, параграф 4 от Регламент № 17 или в член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (Решение на Съда от 16 ноември 2000 г. по дело KNP VT/Комисия, C-248/98 P, Recueil, стр. I-9641, точка 40, Решение на Съда по дело Weig/Комисия, C-280/98 P, Recueil, стр. I-9757, точка 41 и Решение по дело Cascades/Комисия, точка 58 по-горе, точка 41). Тази последна преценка може да обоснове представянето и съобразяването на допълнителна информация, която не е посочена в решението на Комисията, с което се налага глоба (Решение на Общия съд от 29 април 2004 г. по дело Tokai Carbon и др./Комисия, T-236/01, T-239/01, T-244/01-T-246/01, T-251/01 и T-252/01, Recueil, стр. II-1181, точка 165 и цитираната съдебна практика и Решение от 15 юни 2005 г. по дело Tokai Carbon и др./Комисия, точка 59 по-горе, точки 164 и 190).

210 В настоящия случай, в съответствие с всички искания за частично изменение на обжалваното решение, Общият съд следва да разгледа на основание на пълния си съдебен контрол дали е необходимо да се измени член 2, букви г) и е) от обжалваното решение, без да се отменя, за да се измени размерът на наложените на FES и FEN глоби. В този смисъл следва да се вземат предвид освен пороците, посочени в подкрепа на исканията за отмяна на член 1, букви ж) и з) и на член 2, букви г) и е) от обжалваното решение, които вече са били изтъкнати в рамките на контрола за законосъобразност, и пороци, които са били посочени единствено в подкрепа на исканията за изменение на член 2, букви г) и е) от обжалваното решение, и всякаква информация, представена от страните в рамките на настоящия спор, която изглежда релевантна за преценката на размера на разглежданите глоби.

По невъзможността да се вмени законосъобразно нарушението на FEN за периода от края на септември 2000 г. до 30 септември 2002 г.

Доводи на страните

- 211 С първото, второто и третото правно основание жалбоподателят иска Общият съд да упражни пълния си съдебен контрол на основание член 261 ДФЕС (порано член 229 ЕО) и да намали съществено размера на глобата, която е наложена на FEN, предвид невъзможността да му се вмени законосъобразно нарушението за периода от края на септември 2000 г. до 30 септември 2002 г.
- 212 Комисията смята, че първото, второто и третото правно основание трябва да бъдат отхвърлени, а жалбоподателят следва да загуби делото по настоящите си искания.

Съображения на Общия съд

- 213 Доколкото Комисията е могла законосъобразно да вмени на FEN в обжалваното решение участието на първото засегнато предприятие в нарушението, което е продължило непрекъснато през периода от края на септември 2000 г. до 30 септември 2002 г., и доколкото първото, второто и третото правно основание трябва да се отхвърлят (вж. точки 139 и 147 по-горе), Общият съд не следва при упражняване на пълния си съдебен контрол да измени в това отношение член 2, буква г) от обжалваното решение.
- 214 Ето защо настоящите искания за частично изменение на обжалваното решение трябва да се отхвърлят.

По невъзможността да се вмени законосъобразно на FES нарушението за периода от 15 април 1988 г. до 30 септември 2002 г.

Доводи на страните

- 215 С четвъртото правно основание жалбоподателят иска Общият съд да упражни пълния си съдебен контрол на основание член 261 ДФЕС (по-рано член 229 ЕО) и да намали съществено размера на глобата, която е наложена на FES, предвид невъзможността да му се вмени законосъобразно участието на първото засегнатото дружество в нарушението за периода от 15 април 1988 г. до 30 септември 2002 г.
- 216 Комисията смята, че четвъртото правно основание трябва да бъде отхвърлено, а жалбоподателят следва да загуби делото по настоящите си искания.

Съображения на Общия съд

- 217 Доколкото Комисията е могла законосъобразно да вмени на FES в обжалваното решение участието на първото засегнато предприятие в нарушението за периода от 1 юли 2001 г. до 30 септември 2002 г. (вж. точка 171 по-горе), Общият съд не следва при упражняване на пълния си съдебен контрол да измени член 2, буква г) от обжалваното решение. В този смисъл настоящите искания за частично изменение на обжалваното решение трябва да се отхвърлят.
- 218 За разлика от това, Общият съд следва при упражняване на пълния си съдебен контрол да измени частично обжалваното решение в резултат на отмяната на

член 2, буква г) от посоченото обжалвано решение, доколкото той се основава на немотивираната констатация, че FES може да бъде лично отговорно за нарушението за периода от 15 април 1988 г. до 30 юни 2001 г. (вж. точки 170 и 172 по-горе).

- 219 Колкото до точния обхват на изменението на член 2, буква г) от обжалваното решение, важно е да се посочи най-напред, че в случая на FES вменяването за участието на първото засегнато предприятие в нарушението за периода от 15 април 1988 г. до 30 юни 2001 г. е взето предвид при определяне на размера на глобите, които трябва да му се наложат и че това е имало за резултат увеличаване на размера на тези глоби, както следва от съображение 498 от обжалваното решение.
- 220 По-нататък, за да се вземе решение за увеличаване на началния размер на глобата, която трябва да се наложи на FES в зависимост от продължителността на вмененото му нарушение, не е необходимо отклоняване от следваната от Комисията в съображение 492 от обжалваното решение методология, според която за нарушения, продължили повече от една година, началните размери на глобите се увеличават с 10% за всяка пълна година от нарушението и с 5% за всеки допълнителен период, равен или по-дълъг от шест месеца, но по-малък от година. Тази методология се различава малко от описаната в Насоките, която предвижда за нарушенията със средна продължителност (общо от 1 до 5 години) размер, който може да достигне до 50% от размера, приет за тежестта на нарушението, но съответства на обичайната практика на Комисията за прилагането на посочените насоки. Освен това следва да се посочи, че Комисията е приложила посочената методология спрямо всички предприятия, участвали в установеното в член 1 от обжалваното решение нарушение, и че в рамките на настоящата жалба тя не е оспорена от жалбоподателя.
- 221 Накрая предвид отмяната на член 2, буква г) от обжалваното решение, доколкото той се основава на погрешната констатация, че FES може да бъде лично отговорно за участието на първото засегнато предприятие в нарушението за периода от 15 април 1988 г. до 30 юни 2001 г., вече не може да се приеме, доколкото

това се отнася до първото засегнато предприятие, както в съображение 498 от обжалваното решение, нарушение с голяма продължителност от 14 години и 4 месеца, обосноваващо в съответствие с принципите, посочени в съображение 492 от същото обжалвано решение, увеличение със 140% от началния размер на глобата му, а единствено нарушение със средна продължителност от една година и три месеца, обосноваващо увеличение с 10% от началния размер на глобата му, определена на 1 000 000 EUR, както следва от съображения 490 от обжалваното решение, и следователно определянето на основния размер на 1 100 000 EUR от дължимата от FES глоба солидарно с FEN поради участието на първото засегнато дружество в нарушението за периода от 1 юли 2001 г. до 30 септември 2002 г., без да се засягат намаленията, които евентуално трябва да се приложат към този размер, за да се вземат предвид по адекватен начин изложените от жалбоподателя смекчаващи обстоятелства (вж. точки 226—268 по-долу).

По невъзможността да се вмени законосъобразно на FES и FEN, в качеството им на дружества майки на JAEPS, участието на второто засегнато предприятие в картела за периода от 1 октомври 2002 г. до 11 май 2004 г.

Доводи на страните

- 222 С петото правно основание и второто твърдение за нарушение от четвъртото правно основание жалбоподателят иска Общият съд да упражни пълния си съдебен контрол на основание член 261 ДФЕС (по-рано член 229 ЕО) и да намали съществено размера на глобата, която е наложена на FES и FEN, предвид невъзможността да им се вмени законосъобразно, в качеството им на дружества майки на JAEPS, участието на второто засегнато предприятие в нарушението за периода от 1 октомври 2002 г. до 11 май 2004 г.

- 223 Комисията смята, че четвъртото правно основание и втората част от четвъртото правно основание трябва да бъдат отхвърлени, а жалбоподателят следва да загуби делото по настоящите си искания.

Съображения на Общия съд

- 224 В обжалваното решение Комисията е могла законосъобразно да вмени на FEN и FES, в качеството им на дружества майки на JAEPS, участието на второто за сегнато предприятие в нарушението за периода от 1 октомври 2002 г. до 11 май 2004 г. (вж. точки 203 и 204 по-горе). Общият съд не следва при упражняване на пълния си съдебен контрол да измени в това отношение член 2, буква е) от обжалваното решение.
- 225 Ето защо настоящите искания на жалбоподателя за частично изменение на обжалваното решение трябва да се отхвърлят.

По необходимостта да се предостави на FEN и FES намаление на размера на глобите им предвид съществената добавена стойност на предоставената в хода на административното производство информация на основание на Известието относно сътрудничеството или при условията на евентуалност на основание на Насоките

Доводи на страните

- 226 Жалбоподателят иска Общият съд да упражни пълния си съдебен контрол на основание на член 261 ДФЕС (по-рано член 229 ЕО) и да постанови намаление от 50 % от размера на наложените глоби на FEN и FES на основание на параграфи

21 и 22, както и на параграф 23, буква б) от Известието относно сътрудничеството предвид съществената добавена стойност на информацията, която те са предоставили на Комисията в хода на административното производство, в изявлението им по силата на Известието относно сътрудничеството, в отговора им на изложението на възраженията и в писмото им от 29 септември 2006 г. (вж. точки 19, 20 и 25 по-горе), която позволила на последната да докаже предполагаемото нарушение. Фактът, че информацията е предоставена след уведомяването за изложението на възраженията, не изключвал, че критерият за съществена добавена стойност по смисъла на Известието относно сътрудничеството може да бъде изпълнен.

227 При условията на евентуалност жалбоподателят иска от Общи съд да намали размера на наложената им глоба, доколкото ефективното сътрудничество на FES и FEN в хода на административното производство позволило на Комисията да установи с по-малко трудности съществуването на нарушение, което предвид съдебната практика може да се счита за смекчаващо обстоятелство по силата на точка 3, шесто тире от Насоките.

228 Комисията иска настоящите искания да бъдат отхвърлени.

Съображения на Общия съд

229 Преди да се постъпи към анализ по същество на настоящите искания, е важно да се определят съображенията от обжалваното решение, визирани от посочените искания, и да се напомнят правилата, приложими към намаляване на глобите предвид доказателствата, представени от участвалото в нарушението предприятие, както и предвид ефективното му сътрудничество в хода на административното производство.

— По съображенията от обжалваното решение, посочени от настоящите искания за изменение

230 В съображения 548—550 от обжалваното решение Комисията посочва следното по отношение на сътрудничеството на FES и FEN в хода на административното производство:

„(548) След уведомяването на страните за изложението на възраженията Фуџи иска намаление на глобите на основание на Известието относно [сътрудничеството] (на 12 юли 2006 г.), настоявайки в това отношение да бъде взет предвид и отговорът му на изложението на възраженията. На 28 септември 2006 г. то допълва предходните си изявления с по-късни свидетелски показания на бивш служител.

(549) В изявленията си Фуџи описва картела и признава, че той е съществувал в описаната в изложението на възраженията форма. Дружеството признава, че е участвало в картела от април 1988 г. „До около септември 2000 г.“. Фуџи описва вътрешните за картела процедури, по-специално процедурите за осъществяване на контакти между японските предприятия и представя определени доказателства, по-специално списък от документи, който включва проекти, за които според правилата в картела е договорено да се приложат след септември 2000 г. [вж. съображение 198]. Фуџи обаче оспорва участието си след септември 2000 г., както и отговорността си за извършеното от JAEPS нарушение.

(550) Тъй като искането на Фуџи е подадено след уведомяването за изложението на възраженията и предвид съдържанието на тези изявления, Комисията приема, че изявленията на Фуџи не са увеличили съществено способността на Комисията да установи въпросните факти, тъй като Фуџи потвърждава фактически обстоятелства, които вече са били установени в достатъчна степен от правна гледна точка от Комисията въз основа на други доказателства, без да посочва обстоятелства, които могат да обосноват нови твърдения за нарушения. Следователно приносът му

не е довел до съществена добавена стойност спрямо доказателствата, с които Комисията вече е разполагала към този момент и не обосновава предоставянето на намаление на глобата в приложение на Известието относно [сътрудничеството]“.

— По правилата, приложими към намаление на глобите предвид доказателствата, предоставени от участвалото в нарушението предприятие, и предвид ефективното му сътрудничество в административното производство

²³¹ Съгласно съдебната практика намаляването на глобите, които трябва да се наложат поради нарушение на конкурентното право, при сътрудничество на предприятията, участвали в нарушенията, се основава на съображението, че такова сътрудничество улеснява Комисията при изпълнение на задачата ѝ да установи съществуването на нарушение и евентуално да му сложи край (Решение на Съда от 28 юни 2005 г. по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, С-189/02 Р, С-202/02 Р, С-205/02 Р-С-208/02 Р и С-213/02 Р, Recueil, стр. I-5425, точка 399, Решение на Общия съд по дело ВРВ de Eendracht/Комисия, точка 142 по-горе, точка 325 и Решение на Общия съд от 14 май 1998 г. по дело Finnboard/Комисия, Т-338/94, Recueil, стр. II-1617, точка 363).

²³² Параграфи 20—23 от Известието относно сътрудничеството гласят следното:

„20. Предприятията, които не отговарят на условията по [раздел А „Освобождение от глоби“], биха могли да се ползват от възможността за намаляване на всяка глоба, която в противен случай би била наложена.

21. За да се възползва от тази възможност, дадено предприятие трябва да предостави на Комисията доказателства за предполагаемото нарушение, които имат значителна добавена стойност по отношение на доказателствата, с които Комисията вече разполага, и трябва да прекрати участието си в предполагаемото нарушение не по-късно от момента, в който представи доказателствата.

22. Понятието „добавена стойност“ се отнася до степента, в която представените доказателства, поради характера и/или степента си на детайлност, увеличават способността на Комисията да докаже съответните факти. При извършването на тази оценка Комисията като цяло ще приеме, че в качествено отношение писмените доказателства, съставени по времето на настъпване на фактите, до които се отнасят, имат по-висока стойност от доказателствата, които са съставени на по-късен етап. Също така по принцип за доказателствата, които са пряко относими към съответните факти, ще се счита, че имат по-голяма стойност от доказателства, което са само косвено относими.

23. Комисията ще определи във всяко окончателно решение, прието в края на административната процедура:

а) дали доказателствата, представени от дадено предприятие, в значителна степен допълват доказателствата, с които Комисията разполага по същото време;

б) степента на намаление на глобата на предприятието [...].

С цел да определи степента на намаление [...] Комисията взема предвид момента, в който доказателствата, отговарящи на условията по [точка] 21, са били представени, и техния доказателствен принос. Комисията може също така да

вземе предвид степента и продължителността на оказване на сътрудничество от предприятието след предоставяне на доказателствата.

Освен това, ако едно предприятие предостави доказателства за неизвестни на Комисията преди това факти, които имат пряко отношение към сериозността или периода на съществуване на предполагаемия картел, Комисията няма да вземе тези факти предвид при определянето на размера на глобата, която ще бъде наложена на предприятието, представило доказателствата“. [неофициален превод]

- 233 Насоките предвиждат, че новият метод, приложим при изчисляване на размера на глобата, се основава на схема, която предвижда определянето на основен размер, който може да бъде увеличен, за да се вземат предвид на отегчаващите обстоятелства или намален, за да се вземат предвид смекчаващите обстоятелства.
- 234 Точка 3, шесто тире от Насоките предвижда, че ефективно сътрудничество между предприятията в процедурите извън обсега на Известието може например да съставлява смекчаващо обстоятелство, което да обоснове намаляване на началния размер на глобата.
- 235 Дори Известието относно сътрудничеството и Насоките, които са резултат на самоограничаване на свободата на преценка на Комисията (вж. точка 208 по-горе), да не съставляват правни норми, които администрацията във всеки случай е длъжна да спазва, те са правила за поведение, указващи практиката, която администрацията трябва да следва при упражняване на правомощието си да налага глоби на основание член 81 ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП, от което тя не може да се отклони в конкретни случаи, без да изложи съответстващи на принципа за равно третиране причини (вж. в този смисъл по аналогия Решение по дело *Itochu*/Комисия, точка 196 по-горе, точка 63 и цитираната съдебна практика).

— По анализа на представената от FES и FEN информация, която съставлявала „съществена добавена стойност“ спрямо информацията, с която Комисията разполага, и съответствала на „ефективно сътрудничество“ в хода на административното производство

236 В настоящия случай жалбоподателят се позовава на информация, която FES и FEN са предоставили на Комисията в хода на административното производство относно съществуването на общо споразумение от 1988 г. и относно реципрочния му характер и която е посочена в съображение 255 от обжалваното решение, както и на подбор от документи, по-специално споразумения, сключени в рамките на картела относно тринадесет проекта за КАГИ, за което се споменава в съображение 198 от обжалваното решение.

237 Най-общо Комисията поддържа, че е малко вероятно информацията и документите да съставляват „съществена добавена стойност“ и да съответстват на „ефективно сътрудничество“ на FES и FEN в разследването, тъй като са били съобщени след уведомяването за изложението на възраженията, следователно на стадий, в който Комисията ясно е посочила фактите, на които се позовава в настоящия случай, както и правната им квалификация, както следвало и от параграф 26 от Известието относно сътрудничеството.

238 Безспорно изложението на възраженията трябва да дава възможност на заинтересованите лица да узнаят в какво ги обвинява Комисията, като това изискване е спазено, когато в окончателното решение не се ангажира отговорността на заинтересованите лица за нарушения, различни от посочените в изложението на възраженията, и се вземат предвид само фактите, по които заинтересованите лица са могли да дадат обяснения (Решение на Общия съд от 30 септември 2003 г. по дело *Atlantic Container Line* и др./Комисия, Т-191/98, Т-212/98-Т-214/98, *Recueil*, стр. II-3275, точка 138 и Решение на Общия съд от 29 април 2004 г. по дело *Tokai Carbon* и др./Комисия, точка 209 по-горе, точка 47; вж. също в този смисъл Решение по дело *ACF Chemiefarma/Комисия*, точка 98 по-горе, точка 94). Макар обаче нарушенията, в които е упрекнато дадено предприятие,

да не могат да се различават от посочените в изложението на възраженията, същото не важи за фактите, приети за уличаващи, тъй като по отношение на тях е достатъчно съответните предприятия да са имали възможност да изразят становище. Това изрично е установено от юрисдикциите на Съюза, които приемат, че никоя разпоредба не забранява на Комисията да съобщи на страните след изпращането на изложението на възраженията за нови документи, които според нея подкрепят тезата ѝ, при условие че даде на предприятията достатъчно време, за да изложат гледната си точка по този въпрос (Решение на Общия съд от 20 март 2002 г. по дело LR AF 1998/Комисия, T-23/99, Recueil, стр. II-1705, точка 190; в този смисъл вж. също Решение на Съда от 25 октомври 1983 г. по дело AEG-Telefunken/Комисия, 107/82, Recueil, стр. 3151, точка 29).

239 Ако датата, на която доказателствата са предоставени на Комисията, влияе върху квалификацията им дали имат съществена добавена стойност, доколкото тази квалификация зависи от доказателствата, които вече са част от преписката на Комисията към датата на предоставянето им, единствено фактът, че тези доказателства са били предадени след уведомяването за изложението на възраженията, не изключва възможността те все още да могат да имат, въпреки напредналия стадий на административното производство, съществена добавена стойност. По-специално в искането си на основание на Известието относно сътрудничеството, изпратено след изпращането на изложението на възраженията, дадено предприятие може да се съсредоточи върху фактите, които по негово мнение не са били установени в достатъчна степен от правна гледна точка, за да доведат до съществена добавена стойност спрямо доказателствата, с които Комисията вече разполага.

240 Освен това параграф 26 от Известието относно сътрудничеството посочва единствено процедурно задължение на Комисията. Той не предвижда, че всяко сътрудничество на предприятие при установяването на доказателствата на нарушението задължително е лишено от каквато и да е стойност, след като е настъпило след уведомяването за изложението на възраженията. Освен това следва да се посочи, че подобно сътрудничество може да бъде много полезно, когато представените доказателства не са били известни преди това на Комисията и

когато имат пряко отношение към тежестта или продължителността на предпологаемия картел.

— По анализа на представената от FES и FEN информация по повод на съществуването на общо споразумение от 1988 г. и реципрочния му характер

²⁴¹ В началото следва да се напомни, че в съображение 125 от обжалваното решение Комисията приема, че „общото споразумение“ е устен договор, сключен между японските и европейските предприятия, според който „японците не трябва да предлагат оферти за европейските проекти [за КАГИ] и обратно европейците не трябва да правят това за японските проекти [за АIG]“ и „Япония и европейските държави, в които европейските членове на картела се ползват от привилегировано положение, са запазени за съответните членове на картела и в тях не трябва да се намесват другите членове“. В съображение 261 от обжалваното решение освен това тя установява, че „[в] съответствие с логика на картела [...] и според изявленията на [членовете на картела] и други писмени доказателства е установено, че антиконкурентното споразумение е съществувало и се основава на взаимното спазване на по-голямата част от пазара на ЕИП от японците и на японския пазар от европейците“, че „е установено също в контекста на спазването на общите квоти, че продажбите, извършени в ЕИП извън държавите по произход на производителя се осчетоводяват в общите квоти“ и че „[т]ози механизъм разкрива чрез самото си определяне и прилагане съществуването на ограничен предмет [...]“.

²⁴² Общото споразумение е единственото обстоятелство, което позволява да се приеме, че японските предприятия според приетия в съображение 261 от обжалваното решение израз „ефективно са участвали в нарушението“, установено в член 1 от обжалваното решение. Всъщност, от една страна, както следва от

съображения 119, 126, 244 и 246 от обжалваното решение, Споразумението GQ, по което японските предприятия са страни, не се прилага към държавите от Западна Европа. От друга страна, както следва, например от съображение 247 от обжалваното решение, в самото решение Комисията не е приела, че японските предприятия са страни по споразуменията, каквото е Споразумението EQ, което има пряко отражение върху европейския пазар. При тези обстоятелства именно общото споразумение, описано в съображения 125 и 261 от обжалваното решение, позволява да се осъществи връзка между японските предприятия и пазара на ЕИП, поради което то е евентуално основание за компетентността на Комисията спрямо последните.

243 От съображения 125—132 и 255—264 от обжалваното решение следва, че за да установи съществуването на общото споразумение, както то е описано в съображения 125 и 261 от обжалваното решение, Комисията не се позовава единствено, както неправилно твърди жалбоподателят, на поведението на разглежданите предприятия на пазара, а на „последователна съвкупност от уличаващи доказателства“, съставена от следните части:

- изявленията на дружествата от групата Areva (вж. бележки под линия 70 и 71 от обжалваното решение) и тези на АВВ (вж. бележка под линия 72 от обжалваното решение), от които следва, че картелът е замислен, за да поддържа статуквото, като се вземат предвид историческите пазарни дялове и традиционното привилегировано положение на страните (вж. съображение 124 от обжалваното решение),
- изявленията на АВВ, и по-специално на един от бившите служители, г-н М., който е пряк свидетел на фактите (вж. бележки под линия 73—75 от обжалваното решение), както и изявленията на FES и FEN (вж. бележка под линия 76 от обжалваното решение), според които разделението на проектите на световно равнище се основава на общото споразумение (вж. съображения 125, 255, 262 и 263 от обжалваното решение),

- фактът, че нито Alstom, нито дружествата от групата Areva, нито групата VA Tech не са оспорили открито съществуването на общото споразумение (вж. съображения 124, 127 и 253 от обжалваното решение),

- Споразумението GQ и приложение 2 към него, съобщени от АВВ, доколкото първоначално предвиждат списък с изключени държави, съставен поспециално от Япония и по-голямата част от държавите от Западна Европа, който впоследствие бил разширен с пазара на „Европа“, който списък позволява посочените региони да се третират според специалните правила за предоставяне в съгласие с духа на общото споразумение (съображение 126 и бележка под линия 62 от обжалваното решение),

- писмените доказателства от момента на извършване на нарушението, съобщени от АВВ или другите дружества от групата Hitachi или JAEPS, които свидетелстват за това, че предоставянето на проекти за КАГИ в Исландия, Лихтенщайн и за дълъг период от време в Източна Европа не е изключено, за това, че при напасването на картела през 2002 г. японските и европейските предприятия са обсъждали дали Централна и Източна Европа са пазар на европейците и за това, че всъщност европейските предприятия са си разделили проектите за КАГИ в съответните части на Европа, включително от 2002 г. проектите за КАГИ в Източна Европа (съображения 127, 128 и 256 от обжалваното решение),

- отговорът на FES и FEN на изложението на възраженията, изявленията на дружествата от групата Hitachi или JAEPS [бележки под линия 85 и 86 от обжалваното решение], както и редица писмени доказателства от момента на извършване на нарушението, съобщени от АВВ, които свидетелстват за това, че японските предприятия също са знаели за съществуването на споразумения на европейско равнище (без задължително да знаят подробностите или условията) относно проектите за КАГИ и че те също са били в течение на проектите за КАГИ, по-специално на определени проекти за КАГИ в Европа, разпределени между европейските предприятия; те са били също предварително информирани за определени проекти за КАГИ в Европа, не

само в Исландия, но също и в някои държави, изключени от приложение 2 към Споразумението GQ, при това в съответствие с възможността за уведомяване, предвидено в приложение 2 към Споразумението EQ, съобщено от АВВ (съображения 119 и 129—132 от обжалваното решение).

244 Жалбоподателят изтъква, че изявленията на FES и FEN относно съществуването на общото споразумение от 1988 г. и реципрочния му характер, както те са посочени в съображение 255 от обжалваното решение, имат съществена добавена стойност за Комисията, тъй като тези изявления са ѝ позволили да докаже съществуването и обхвата на общото споразумение в достатъчна степен от правна гледна точка, предвид изискванията на съдебната практика и на алтернативно надеждно обяснение, основано на съществуването на съществени прегради за навлизането на европейския пазар на проекти за КАГИ, които разубеждават японските доставчици на тези продукти, което обяснение е изложено или потвърдено от дружествата от групата Hitachi или JAEPS, Toshiba, Melco, самите те дружества от групата Areva и групата VA Tech.

245 Установено е, че в хода на административното производство и за първи път в отговора им на изложението на възраженията FES и FEN признават съществуването на общото споразумение, посочвайки следното:

„Въпреки че Fuji е знаело за общото споразумение, според което японските производители не правят опит да навлязат на европейския пазар, това не е основната причина за непродаването на проекти за КАГИ в ЕИП. Fuji не е важен и надежден доставчик на проекти за КАГИ в Европа поради следните причини [...]“.

246 Без да е необходимо да се прави позоваване на последващи изявления на FES и FEN, може да се установи, както е посочено в съображения 125 и 255 от

обжалваното решение, че по този начин FES и FEN действително са потвърдили, макар относително неопределено, съществуването на общото споразумение и на една съществена част от съдържанието му, а именно, че японските производители са се ангажирали да не навлизат на европейския пазар. Освен това в същия този отговор на изложението на възраженията FES и FEN посочват в бележка под линия, че „японските производители не са страна по [Споразумението EQ]“, че „[к]ато такива представителите на Fuji не знаят дали [Споразумението EQ] е сключено или не във Виена“, че „не познават съдържанието на [Споразумението EQ]“ и че „[о]т друга страна, [...] информацията относно предоставянето на проекти [за КАГИ] в европейските държави, изключени с приложение 2 към Споразумението GQ, не е системно съобщавана на японските производители“. Това изявление може да се счита за потвърждение за това, че японските предприятия са знаели за разпределените между европейските предприятия проекти за КАГИ и в държави, изключени от приложението към Споразумението GQ. Противно обаче на посоченото от Комисията в съображение 129 от обжалваното решение, в светлината на тези обстоятелства не може да се приеме, че японските предприятия знаят също за наличието на споразумения на европейско равнище.

²⁴⁷ От посочените в точка 243 по-горе съображения от обжалваното решение във връзка със съображения 88, 91 и 95 обаче следва, че към момента, в който Комисията е узнала за тези изявления, за първи път изложени в отговора на FES и FEN на изложението на възраженията от 30 юни 2006 г., тя разполага с посочените в точка 243 по-горе доказателства, а именно писмени доказателства, съобщени от АBB и дружествата от групата Hitachi или JAEPS, както и изрични изявления на дружествата от групата Areva, АBB и дружествата от групата Hitachi или JAEPS, от които според Комисията логично може да се направи изводът за съществуването на „общо споразумение“, както то е описано в съображение 125 от обжалваното решение.

²⁴⁸ Всъщност в съображения 258 и 261 от обжалваното решение по същество Комисията посочва, че за съществуването на „общо споразумение“ като описаното в съображение 125 от обжалваното решение може да се направи извод от

изявленията на членовете на картела и от другите писмени доказателства по преписката, доколкото то се явява логично обяснение, което съответства на логиката на картела. По този начин, както посочва Комисията в съображения 258—260, съществуването на „общо споразумение“, както то е описано в съображение 125 от обжалваното решение, позволява да се обяснят по следния начин причините, поради които:

- продажбите в някои държави от ЕИП (тези, които не се считат за „държави по произход на производителя“) се осчетоводяват в квоти на картела и се контролират от страните по тези споразумения, докато, напротив, продажбите в Япония и другите държави от ЕИП („държавите по произход на производителя“) не са „натоварени“ (съображение 258 от обжалваното решение),
- от една страна, световните квоти включват продажби в по-голямата част от държавите в Европа, а от друга страна, различното третиране на продажбите в ЕИП не се появява в текстовете като такова, тъй като всички държави от ЕИП са просто каталогизирани като територии, изключени в Споразумението GQ (съображение 258 от обжалваното решение), и
- поради които японските предприятия не подават оферти най-често в Европа и очевидно дори не са предвидили да навлязат на европейския пазар в продължение на 16 години чрез средства, аналогични на използваните за други пазари в останалата част от света (съображения 259 и 260 от обжалваното решение).

²⁴⁹ Жалбоподателят обаче изтъква, че изявленията на членовете на картела и другите писмени доказателства в подкрепа на обяснението на Комисията в полза

на съществуването на „общо споразумение“, са лишени от релевантност, доколкото са противоречиви и не са достатъчни, за да се изключи посоченото алтернативно надеждно обяснение, представено от редица участници в нарушението предприятия, според което наличието на съществени прегради за навлизане прави от търговска гледна точка непривлекателно за японските доставчици на проекти за КАГИ навлизането на европейския пазар на тези продукти.

250 Следва да се посочи обаче, че алтернативното обяснение, на което се позовава жалбоподателят, не съответства на изявленията на членовете на картела и на другите писмени доказателства, по-специално посочени в точка 243, от които следва, че при напасването на картела през 2002 г. японските и европейските предприятия са обсъждали дали пазарите на Централна и Източна Европа са запазени за европейските предприятия, че в рамките на картела японските предприятия също са информирани за предоставянето на определени проекти за КАГИ в Европа, при положение че всички държави в ЕИП по принцип са каталогизирани като територии, изключени в Споразумението GQ, така че а priori те не трябва да се осчетоводяват в общата европейска квота и че японските предприятия са също предварително информирани за някои проекти за КАГИ в Европа, не само в Исландия, но също и в други държави, изключени от приложение 2 към Споразумението GQ. Както Комисията правилно посочва в съображения 256 и 257 от обжалваното решение, наличието на подобни обсъждания, за разлика от това, съответства на факта, че японските предприятия се възприемат от европейските предприятия като надеждни потенциални конкуренти на европейските пазари, на факта, че те, по-специално пред 2002 г., са отговорили на покани за предоставяне на оферти в Централна и Източна Европа или са продали проекти за КАГИ, предназначени да се използват в тази зона, и с факта, че в рамките на картел за поддържане на историческите пазарни дялове на членовете му европейските предприятия приели да „жертват“ проекти за КАГИ извън Европа, осчетоводявайки европейските проекти за КАГИ (извън „държавите по произход на производителя“) в общата им квота, предвидена в Споразумението GQ, в замяна на възможността да контролират собственото си равнище на цените в Европа.

251 Освен това следва да се приеме, че Комисията вече е разполагала с посочените в точка 243 по-горе изявления на АВВ, които потвърждават изводите относно съществуването и съдържанието на общото споразумение, както „те обективно [могат] да се изведат от общия механизъм на картела“, според употребения от Комисията в съображение 262 от обжалваното решение израз, и от изявленията на членове на картела и другите писмени доказателства, посочени в точка 243 по-горе. Освен това от представените от Комисията документи по искане на Общия съд (вж. точка 37 по-горе) следва, че на 30 юни 2006 г. и заедно с това в отговора на FES и FEN на изложението на възраженията Комисията разполага с отговора на дружествата от групата Hitachi или JAEPS на същото изложение на възраженията, които потвърждава осчетоводяването на някои проекти за КАГИ в Европа (извън „държавите по произход на производителя“) в общата европейска квота, предвидена в Споразумението GQ.

252 По този начин, макар в рамките на „последователната съвкупност от уличаващи доказателства“, на която Комисията се позовава в обжалваното решение, изявленията на FES и FEN да са били донякъде полезни, тъй като само потвърждават по-неточно и неясно от предходните изявления на АВВ съществуването и съдържанието на общо споразумение, за което вече може да се направят изводи от изявленията на членове на картела и от другите писмени доказателства, представени на Комисията и посочени в точка 243 по-горе.

253 В този смисъл следва да се приеме, че относително неопределените изявления на FES и FEN, въпреки че се ползват с известна доказателствена стойност, не съставляват съществена добавена стойност спрямо доказателствата, които Комисията вече притежава, и че не обосновават намаляване на наложените им от Комисията глоби на основание на параграфи 21, 22 и 23 от Известието относно сътрудничеството.

254 По отношение на доводите на жалбоподателя, според които сътрудничеството на FES и FEN въпреки това обосновава намаляване на размера на глобата на

основание точка 3, шесто тире от Насоките, следва да се напомни, че доколкото тази разпоредба предвижда като смекчаващо обстоятелство „ефективно сътрудничество между предприятията в процедурите извън обсега на Известието [относно сътрудничеството]“, тя задължително се позовава, поне по отношение на хоризонталните картели, визирани с посоченото известие, на сътрудничество, което не е достатъчно, за да обосновава намаляване по силата на Известието относно сътрудничеството (вж. в този смисъл и по аналогия Решение по дело Mannesmannröhren-Werke/Комисия, точка 88 по-горе, точка 307).

255 Следва да се напомни обаче, че за да се обоснове намаляване на размера на глобата на основание на сътрудничеството, поведението на предприятието трябва да улесни задачата на Комисията, състояща се в установяването и наказанието на нарушенията на конкурентното право (вж. по аналогия Решение по дело Mannesmannröhren-Werke/Комисия, точка 88 по-горе, точка 308 и цитираната съдебна практика). При тези условия следва да се приеме, че посочената в точка 3, шесто тире от Насоките хипотеза е извънредно положение по отношение на хоризонталните картели, визирани в Насоките, тъй като трябва да става въпрос за „ефективно“ сътрудничество, което да улесни задачата на Комисията, но което не е обхванато от Известието относно сътрудничеството (вж. по аналогия Решение по дело Mannesmannröhren-Werke/Комисия, точка 88 по-горе, точка 308).

256 В настоящия случай не може да се приеме, че изявленията на FES и FEN улесняват задачата на Комисията, състояща се в установяването и наказанието на нарушенията, тъй като, както е посочено в точка 252 по-горе, те само потвърждават втори поред по-неточно и неясно от предходните изявления на АВВ съществуването и съдържанието на общо споразумение, за което вече може да се направят изводи от изявленията на членове на картела и от другите писмени доказателства, представени на Комисията и посочени по-специално в точка 243 по-горе.

257 Така следва да се приеме, че изявленията на FES и FEN не обосновават намаляване на размера на наложените им глоби, тъй като те са сътрудничили ефективно в процедурата по смисъла на точка 3, шесто тире от Насоките. Следователно не е необходимо Общият съд, упражнявайки пълния си съдебен контрол, да измени в този смисъл член 2, буква г) от обжалваното решение.

258 Ето защо настоящите искания на жалбоподателя следва да се отхвърлят в тяхната цялост.

— По анализа на подбора от документи, по-специално на фишове за договаряне, съставени към момента от осъществяване на фактите, относно тринадесет различни проекти за КАГИ, предмет на споразуменията на картела

259 Освен това жалбоподателят поддържа, че подборът от документи, по-специално от фишове за договаряне, съставени към момента на осъществяване на фактите, относно тринадесет различни проекти за КАГИ, предмет на споразуменията на картела, които те са представили на Комисията в хода на административното производство, има съществена добавена стойност за нея, тъй като увеличава способността ѝ да установи, че картелът не е престанал да съществува след срещата, която се е провела в [поверително] на [поверително].

260 Следва да се отбележи, че посочените от жалбоподателя документи не са били посочени в изложението на възраженията и че за първи път се споменават в съображение 198 от обжалваното решение.

- 261 Освен това от обжалваното решение, както и от документите по преписката следва, че източникът на данните относно проектите за КАГИ с референтни номера [*поверително*] са фишовете за договаряне и другите специфични документи от приложение 2 към изявленията на FES и FEN на основание на Известието относно сътрудничеството. Въпреки че Комисията не е уточнила откъде произхождат данните относно проект за КАГИ с референтен номер [*поверително*], от преписката по делото следва, че FES и FEN също са представили фиш за договаряне относно този проект в приложение 2 към изявленията им на основание на Известието относно сътрудничеството.
- 262 Безспорно в съображение 198 от обжалваното решение Комисията посочва, че определени данни относно посочените по-горе проекти за КАГИ са съобщени от АBB, а от отговора на Комисията на въпросите по искане на Общия съд (вж. точка 37 по-горе) следва, че съобщаването им е настъпило на 7 май 2004 г. (вж. точка 10 по-горе) под формата на списък от проекти за КАГИ. Предоставените от Комисията списък по искане на Общия съд обаче съдържа само определени данни относно проекти за КАГИ с референтни номера [*поверително*] и [*поверително*], като те по никакъв начин не съответстват на възпроизведените в съображение 198 в обжалваното решение. Уместно е следователно да се приеме, че релевантните данни относно посочените проекти за КАГИ са единствено съобщените от FES и FEN в приложение 2 към изявленията им на основание на Известието относно сътрудничеството.
- 263 Следва да се посочи, че данните относно проектите КАГИ с референтни номера [*поверително*], предадени от FES и FEN, и по-специално тези относно споразумението за проекта за КАГИ с референтен номер [*поверително*], в който участва първото засегнато предприятие и чийто период на валидност се разпростира от [*поверително*] до [*поверително*], са имали пряко отражение върху

продължителността на предполагаемия картел по отношение на FEN и FES, позволявайки на Комисията да установи, че първото засегнато предприятие е продължило да участва в нарушението между септември 2000 г. и 1 октомври 2002 г.

264 Освен това именно от съображение 290 от обжалваното решение и от точки 80, 94 и 97—101 по-горе следва, че споразуменията, сключени между членовете на картела по повод на осем проекта за КАГИ с референтни номера [поверително], са били полезни на Комисията, за да установи, че първото засегнато предприятие и други предприятия са продължили да участват в картела през периода 2000—2001 г. Сред документите на разположение на Комисията обаче единствено споразуменията, сключени между членовете на картела по повод на осемте посочени по-горе проекта позволяват да се установи, че поне до септември или октомври 2001 г. цитираните по-горе членове на картела са били обвързани от сключените в рамките на картела споразумения, което е увеличило способността на Комисията да установи продължаването на картела през този период.

265 Следователно, ако е доказано, че FES и FEN са представили всички съществени данни относно тези споразумения, които преди това са били пренебрегнати от Комисията, размерът на глобата им следва да бъде намален в съответствие с параграф 23 от Известието относно сътрудничеството за това, че не са взети предвид тези факти при определяне на размера на глобите, които са им наложени в член 2, буква г) от обжалваното решение.

266 От това следва, че Комисията е трябвало да намали размера на глобата, която е наложила на FES и FEN, за това, че не е взела предвид участието им в нарушението между септември 2000 г. и 30 септември 2002 г. При тези условия е безполезно да се изследва дали, както поддържа жалбоподателят, следва да се намалят глобите на FES и FEN, тъй като, предоставяйки списъка със споразуменията, те са сътрудничели ефективно в процедурата по смисъла на точка 3, шесто тире от Насоките.

- 267 В съответствие с възприетата в обжалваното решение методика (вж. точка 220 по-горе) изчисляването на размера на наложените на FES и FEN глоби трябва да се измени, за да се вземе предвид фактът, че нито на FEN, нито на FES може да се увеличи началният размер на глобите им поради участието на първото засегнато предприятие в нарушението за целия период от края на септември 2000 г. до 30 септември 2002 г. В съответствие с посочените в съображение 492 от обжалваното решение принципи глобата на FES не може да се увеличи с 10 % от началния размер на глобата поради участието на първото засегнато предприятие в нарушението за периода от 1 юли 2001 г. до 30 септември 2002 г., както е предвидено в точка 221 по-горе, като само нарушение с продължителност от 12 години и 3 месеца, което обосновава увеличение със 120 % началния размер на глобата, може да се вземе предвид в случая на FEN, поради което е обосновано определяне на размер на глобата от 2 200 000 EUR, глоба, дължима от последното поради участието на първото засегнато предприятие с нарушението за периода от 15 април 1988 г. до 30 септември 2002 г.
- 268 Предвид предходните съображения размерът на глобата от 2 400 000 EUR, изчислен в съображения 522 и 552 от обжалваното решение (бележки под линия 457 и 465 от обжалваното решение), дължим от FEN, трябва да бъде окончателно намален до 2 200 000 EUR, като 1 000 000 EUR от дължимия от FEN размер следва да се плати солидарно от него и FES.
- 269 В диспозитива на настоящото решение обаче следва да се вземе предвид, както бе посочено в точка 43 по-горе, фактът, че от 1 април 2011 г. Fuji Electric Co. Ltd, което е новото наименование на FEN, е юридическият правоприемник на FES, който е встъпил в неговите права, в резултат на което от този момент интересите на FEN и FES вече се обединяват в едно лице. Ето защо член 2, буква г) от обжалваното решение следва да се измени в смисъл, че размерът на наложената на жалбоподателя глоба, чието предишно наименование е FEN и който е встъпил в правата на FES, се определя на 2 200 000 EUR.

По съдебните разноси

- 270 Съгласно член 87, параграф 3 от Процедурния правилник Общият съд може да разпредели съдебните разноси или да реши всяка страна да понесе направените от нея съдебни разноси, ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания.
- 271 Тъй като жалбата е частично уважена, Общият съд ще направи справедлива преценка на обстоятелствата по делото, като реши, че Комисията ще понесе една четвърт от направените от жалбоподателя съдебни разноси, както и една четвърт от направените от нея съдебни разноси. Жалбоподателят ще понесе три четвърти от направените от него съдебни разноси, както и три четвърти от съдебните разноси, направени от Комисията.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав)

реши:

- 1) Отменя член 1, буква з) и член 2, буква г) от Решение С (2006) 6762 окончателен на Комисията от 24 януари 2007 година относно производство по член 81 от Договора за ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/F/38.899 — Комутационни апарати с газова изолация), доколкото установяват или се основават на констатацията, че Fuji Electric Systems Co. Ltd, правоприменик на Fuji Electric Co. Ltd, може да носи лична отговорност за нарушението за периода от септември 2000 г. до 30 юни 2001 г.

- 2) **Определя размера на глобата, наложена съгласно член 2, буква г) от Решение С (2006) 6762 окончателен на Fuji Electric, по-рано Fuji Electric Holdings Co. Ltd, правопреемник на Fuji Electric Systems, на 2 200 000 EUR.**

- 3) **Европейската комисия понася една четвърт от съдебните разноски, направени от Fuji Electric, както и една четвърт от направените от нея съдебни разноски.**

- 4) **Fuji Electric понася три четвърти от направените от него съдебни разноски, както и три четвърти от направените от Комисията съдебни разноски.**

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Постановено в открито съдебно заседание в Люксембург на 12 юли 2011 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелства, предхождащи спора	II - 4104
1. Разглежданият продукт	II - 4105
2. Разглежданите предприятия	II - 4106
3. Административно производство	II - 4106
4. Обжалваното решение	II - 4110
Производство и искания на страните	II - 4113
От правна страна	II - 4116
1. По исканията за частична отмяна на обжалваното решение	II - 4117
Предварителни бележки относно предприятията, засегнати от установеното в член 1, букви ж) и з) от обжалваното решение нарушение и относно възникналата във връзка с това отговорност на FEH и FES	II - 4118
По първото и второто правно основание, изведени от явни грешки в преценката, както и от нарушение на правото на справедлив процес, на презумпцията за невиновност, на принципа <i>in dubio pro geo</i> , и от нарушение на правилата в областта на разпределяне на тежестта на доказване	II - 4122
Доводи на страните	II - 4122
Съображения на Общия съд	II - 4123
— По точния предмет на възражението в основата на първото и второто правно основание	II - 4124
— По съображенията от обжалваното решение, посочени от възражението в основата на първото и второто правно основание	II - 4126

— По правилата, приложими към доказването на нарушение на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП и към доказването на участието на дадено предприятие в такова нарушение	II - 4133
— По анализа на доказателствата, на които се основава обжалваното решение	II - 4138
— По анализа на алтернативните доказателства, представени от жалбоподателя	II - 4144
По третото правно основание, изведено от нарушение на принципа на равно третиране, което опорочава извода на Комисията, че FEN е продължило да участва в нарушението след срещата на японските членове, проведена „на или около“ септември 2000 г.	II - 4158
Доводи на страните	II - 4158
Съображения на Общия съд	II - 4159
По четвъртото правно основание, изведено от явна грешка в преценката, която опорочава извода на Комисията, че FES е участвало в нарушението за периода от 15 април 1988 г. до 11 май 2004 г.	II - 4161
Доводи на страните	II - 4161
Съображения на Общия съд	II - 4162
По петото правно основание, изведено от явни грешки в преценката или грешки при прилагането на правото, които опорочават извода на Комисията, според който FEN и FES трябва да бъдат лично и солидарно отговорни за участието на JAEPS в нарушението	II - 4171
Доводи на страните	II - 4171
Съображения на Общия съд	II - 4172
— По предмета на възражението в основата на петото правно основание	II - 4172
— По съображенията от обжалваното решение, посочени в петото правно основание	II - 4173

— По правилата, приложими към вменяването на нарушение на конкурентното право в отношенията между дъщерно дружество и дружеството му майка	II - 4175
— По събраните от Комисията в обжалваното решение доказателства за ефективното упражняване от FEN и FES на ръководно правомощие върху JAEPS	II - 4178
2. По исканията за частично изменение на обжалваното решение	II - 4184
Предварителни бележки по пълния съдебен контрол на съда на Съюза	II - 4184
По невъзможността да се вмени законосъобразно нарушението на FEN за периода от края на септември 2000 г. до 30 септември 2002 г.	II - 4187
Доводи на страните	II - 4187
Съображения на Общия съд	II - 4187
По невъзможността да се вмени законосъобразно на FES нарушението за периода от 15 април 1988 г. до 30 септември 2002 г.	II - 4188
Доводи на страните	II - 4188
Съображения на Общия съд	II - 4188
По невъзможността да се вмени законосъобразно на FES и FEN, в качеството им на дружества майки на JAEPS, участието на второто засегнато предприятие в картела за периода от 1 октомври 2002 г. до 11 май 2004 г.	II - 4190
Доводи на страните	II - 4190
Съображения на Общия съд	II - 4191
По необходимостта да се предостави на FEN и FES намаляване на размера на глобите им предвид съществената добавена стойност на предоставената в хода на административното производство информация на основание на Известието относно сътрудничеството или при условията на евентуалност на основание на Насоките	II - 4191
Доводи на страните	II - 4191

Съображения на Общия съд	II - 4192
— По съображенията от обжалваното решение, посочени от настоящите искания за изменение	II - 4193
— По правилата, приложими към намаление на глобите предвид доказателствата, предоставени от участвалото в нарушението предприятие, и предвид ефективното му сътрудничество в административното производство	II - 4194
— По анализа на представената от FES и FEN информация, която съставлявала „съществена добавена стойност“ спрямо информацията, с която Комисията разполага, и съответствала на „ефективно сътрудничество“ в хода на административното производство	II - 4197
— По анализа на представената от FES и FEN информация по повод на съществуването на общо споразумение от 1988 г. и реципрочния му характер	II - 4199
— По анализа на подбора от документи, по-специално на фишове за договаряне, съставени към момента от осъществяване на фактите, относно тринадесет различни проекти за КАГИ, предмет на споразуменията на картела	II - 4208
По съдебните разноски	II - 4212